VERSLAG EERSTE CONGRES DER ANARCHISTISCHE JEUGD INTERNATIONALE

1922

LUC. K

EERSTE ZITTING.

Tegen half elf opent Maup Stevens het Congres, dat door ongeveer 100 personen bezocht was. Hij merkt op, dat, hoewel de opkomst niet geweldig is, de deelname toch een zoodanig karakter draagt, dat werkelijk van een internationaal congres gesproken kan worden.

Op voorstel van de Syndicalistisch-anarchistische jeugd Duitschland, wordt een congresleiding benoemd. Als voorzitters worden gekozen: Karl Gültig (S. A. J. D.) en Maup Stevens (U. K.), als verslaggevers: G. Overstegen, Siem Agtienribbe, Luc Kisjes (V. A. J. H.) en Erich Peckman (I. A. M. V. Duitschland).

Een groot aantal begroetingsbrieven en sympathie-betuigingen was ontvangen. Vele groepen zonden afgevaardigden, terwijl nog veel meerdere berichtten, finantiëel niet in staat te zijn vertegenwoordigers te zenden. Allen hoopten echter, dat het congres goede resultaten zou hebben.

Van de volgende personen en organisaties waren begroetingsbrieven ontvangen:

Verbond van Jongsocialisten in Zweden, Bulgaarsche anarchistische communisten in België, Internationale Arbeiders Associatie, Zwarte Jeugd in Japan, Anarchistische Landarbeiders in Japan, Federatie van vrije Vakvereenigingen in Japan, Tutmonda Ligo de Esperantistaj Senstatanoj, Internationale Anti-Militaristische Vereeniging Sectie Duitschland, Idem Sectie Nederland, Friedensbund der Kriegsgegner in Duitschland, Arbeiders Esperantisten groep „Antaüen" Argentinië, Anarchistische Jeugd en Vrije Jeugd Groot Berlijn, Bond van Heerschappijlooze Socialisten (Anarchisten) Oostenrijk, Anarcho-Syndicalistische Jeugd Hamburg, Idem Chemnitz, Anarchistische Federatie Göteborg (Zweden), Anarchistische Jeugd in Polen, een Russische kameraad en twee kameraden uit het Saargebied.

Vertegenwoordigd waren:

Spanje, Frankrijk, Portugal, Zweden, Duitschland, Holland en België.

De volgende organisaties zonden afgevaardigden:

Federatie van anarchistische groepen der Spaansche taal in Frankrijk, Iberische anarchistische federatie, Bond van Jongsocialisten in Zweden, Groep Rebelde België, Verbond v. Jonge Anarch. Holland, Verb. van Jonge Anarchisten Amsterdam, Haarlem en Den Haag, Reichsinformationsstelle der S. A. J. D., Zeven groepen der S. A. J. Berlijn, de S. A. J. groepen Stettin, Bauzen, Frankfurt, Chemnitz, Offenbach, Mannheim, Heidelberg, Zeven groepen der Junge Anarchisten Berlijn, I. A.M. V. Sectie Duitschland, I.A.M.V. Kassel, en het Internationaal Anti-Militaristisch Bureau.

Aan de orde is thans het Rapport van den Secretaris.

VERSLAG VAN HET SECRETARIAAT DER ANARCH. JEUGD INTERNATIONALE.

Doordrongen van de nuttigheid en noodzakelijkheid van een

internationaal verband in de anti-autoritaire beweging, bespraken op de internationale pinkster-mobilisatie van het Vrije Jeugd Verbond te Soest (Holland) in 1926 eenige kameraden uit Frankrijk, België, Duitschland, Engeland, Holland en Zwitserland de mogelijkheid, om tot een internationale van anarchistische jongeren te komen. Men besloot, aan het Vrije Jeugd Verbond de benoeming van een Komitee over te laten, dat pogingen in het werk zou stellen, om een Anarchistische Jeugd Internationale tot stand te brengen. Alleen de aanwezige personen uit Zwitserland en Engeland verklaarden, dat zij een anti-militaristische Jeugd internationale wenschten te stichten en aan een anarchistische hun medewerking niet konden verleenen.

Op 18 Juli 1926 benoemde een landelijk congres van het V.J.V. het Komitee. Dit bestond uit de kameraden G. Overstegen, G. de Ruiter, M. Stevens, W. Wessels en A. J. Dirks.

Het U. K. ging direct aan het werk en zond berichten naar zooveel mogelijk geestverwante bladen en kameraden over de geheele wereld.

Heel langzaam kwamen de eerste resultaten binnen; onze eerste berichten werden, voor zoover ons bekend is, opgenomen in: Freedom, The Road to Freedom, Libera Laboristo, Brand, Der Syndikalist, De Arbeider, De Moker en De Vrije Socialist.

Nog in 1926 kwam contact tot stand met jongeren uit:

Zweden, Italië, Engeland, Polen, Rusland, Duitschland, V. S. v. N. A., België, Japan, Holland, China.

Met al deze kameraden hebben we getracht, de verbinding gaande te houden en te versterken. We hebben voortdurend gewezen op de noodzakelijkheid van een internationaal verband van anarchisten.

Ondanks de vele moeilijkheden, die van de zijde der heerschers aan onze beweging in den weg worden gelegd, is het ons dan ook gelukt, een min of meer geregelde samenwerking te verkrijgen met vele van die kameraden.

Thans is de toestand ongeveer als volgt:

Regelmatig contact bestaat met: Duitschland, België, Frankrijk, Spanje, Holland, Cuba, Brazilië, Argentinië, Uruguay, China, Japan, Sovjet-Rusland, V. S. en Zweden.

De verbinding met Engeland ging verloren. Op al onze verzonden brieven en circulaires werd niet meer gereageerd.

De verbindingen, die we hadden met Italië, Roemenië en Polen werden verbroken, waarschijnlijk door de in die landen heerschende witte terreur.

Het contact met Russische kameraden breidt zich, vooral in den laatsten tijd, voortdurend uit. Verschillende makkers uit de Sovjet Unie zonden ons min of meer belangrijke berichten. Hun algemeene klacht was over de felle vervolgingen, die de anarchisten daar van de regeering hebben te verduren.

In Japan hebben we verbinding met de „Laborista Movado", (Ar-

beiders Beweging), „Nigraj Junuloj" (Zwarte Jeugd) „Farmisto" (Landarbeider) en „Libera Federacio de Sindikatoj en Japania Regiono" (Vrije Federatie van Vakvereenigingen in Japan).

Er bestaat een geregelde briefwisseling met deze kameraden, terwijl wij eveneens al hun organen toegezonden krijgen. Van een definitieve aansluiting bij de A.J.I. kan echter, zooals zij schrijven geen sprake zijn, omdat de zeer reactionaire regeering iedere organisatorische verbinding met een of ander internationaal verband belet.

In China bestaat contact met de Anarchistische Jeugd Federatie van China, welke zich bij de A.J.I. heeft aangesloten. Deze federatie heeft vooral te kampen met zeer groote moeilijkheden, in verband met de voortdurende roof- en moordpartijen der imperialistische generaal en soldaten. Toch gaat ze voort met haar propaganda. Regelmatig ontvangen we van haar de diverse bladen der Federatie.

Met de overige landen onderhouden we een min of meer levendige briefwisseling. Vele bladen en brochures worden door ons ontvangen.

Van groot belang voor onze uitbouw is geweest de uitgave van een persdienst in Esperanto en Duitsch, waartoe de Pinkster-mobilisatie van de Hollandsche jongeren in 1927 besloot. De bedoeling van deze persdienst is, om het onderling contact te vergrooten door uitwisseling van gedachten, het zenden van belangrijke berichten, enz. Hoewel nog niet volmaakt, voldoet de persdienst eenigermate hieraan, gezien de berichten die wij hierover ontvangen.

Verder is het de bedoeling, dat de Persdienst regelmatig wordt gevuld met bijdragen van de aangesloten leden zelve en niet door het U. K.

Dank zij de moreele en financieele hulp van de hollandsche anarchistische jongeren is het U. K. in de gelegenheid gesteld geworden, 7 nummers van deze persdienst (waarvan één bovendien in Fransch, Engelsch en Hollandsch) uit te geven.

Hij verschijnt in een oplaag van ongeveer 300 stuks en wordt aan evenzoo vele adressen toegezonden. Regelmatig worden min of meer groote stukken hieruit door de geestverwante pers overgenomen.

Doordat we niet alle bladen ontvangen, kunnen we slechts bij benadering opgeven, welke bladen artikelen van ons hebben gepubliceerd of onze berichten hebben opgenomen.

Het zijn:

België: Le Combat, Rebelle, Rebelde.

China: La Popolara Batalilo, la Nigra Flago, Nigra Ondego.

Duitschland: Der Syndikalist, Libera Laboristo, Der Freie Arbeiter, Proletarischer Zeitgeist, Die Prol. Revolution, Junge Anarchisten, Freie Jugend.

Engeland: Freedom.

Frankrijk: Le Libertaire, La Sennaciulo.

Holland: De Moker, De Arbeider, De Vrije Socialist, De Wapens Neder, De Fakkel, Bevrijding.

Italie: Libero Accordo.

Japan: Farmisto, Libera Federacio, La Nigra Junulo, Laborista Movado.

Spanje: La Revista Blanca.

V. S. N. A.: L'Adunata, The Road to Freedom, Cultura Proletaria.

Argentinië: La Antorcha, La Protesta, Bandera Proletaria, Solidaridad, Brazo y Cerebro.

Oostenrijk: Erkenntnis und Befreiung.

Zweden: Brand.

Een belangrijke factor in het internationaal verband is de talenkwestie. Het U. K. heeft tot op heden, mede door de niet genoeg te waardeeren medewerking van enkele Spaansche en Italiaansche kameraden, kans gezien, om deze kwestie op te lossen.

Toch blijkt echter meer en meer de noodzakelijkheid van een enkele taal. Het Esperanto is door ons dan ook zeer veel gebruikt, maar hoewel vele kameraden over de geheele wereld deze hulptaal min of meer machtig zijn, is ons herhaaldelijk gebleken, dat door vele geestverwanten bladen en groepen de in Esperanto gestelde brieven en circulaires op zij werden gelegd, terwijl de in de nationale talen verzonden circulaires beter werden gepubliceerd. Wat hiervan de reden is, kunnen we slechts vermoeden.

Een beperkt comité als het U. K. nu eenmaal moet zijn, ontbreekt echter ten eenenmale de gelegenheid, om alle uitgaande stukken, waaronder de persdienst, uit te geven in minstens 7 talen. Behalve tijdroovend, is dit bovendien geldroovend en daar het U. K. iedere cent, die het ontvangt, driemaal moet omkeeren, om hem eenmaal uit te geven, is dit een van de grootste bezwaren. (Voor het financieel gedeelte zie men het verslag van den penningmeester).

We leggen er dus nogmaals den nadruk op, dat het dringend noodig, zelfs in de allereerste plaats noodzakelijk, is, dat men alom in de wereld zich toelegt op één taal, ESPERANTO. De grenzen vallen daardoor vanzelf weg.

De belangrijkheid van deze taal demonstreert zich vooral in het feit, dat het U. K., waarvan men toch met eenige redelijkheid niet kan verwachten, dat het alle talen machtig is, regelmatig correspondeert, met kameraden uit Rusland, Polen, China, en Japan, om van de overige landen niet te spreken.

Wat de verdere activiteit van het U. K. betreft, heeft het overal en ten alle tijden geprotesteerd tegen de roode en witte terreur, heeft het opgewekt tot agitatie tegen den moord op Sacco en Vanzetti en riep het op tot internationale solidariteit voor de bevrijding van Simon Radowitsky en alle andere politieke slachtoffers van het kapitalisme.

Ten slotte zij nog medegedeeld, dat het U. K. geregeld in contact heeft gestaan met het V. J. V. (thans Verbond van Jonge Anar-

chisten) in Nederland en op ieder driemaandelijksch congres van dat verbond verslag deed van de werkzaamheden en eventueele vragen beantwoordde.

Thans wordt er in nauwe samenwerking met het Komitee voor de 5e Pinkstermobilisatie gearbeid aan het slagen van het Congres en de P. M. 1928.

Wat betreft het administratieve gedeelte het volgende:

Verzonden werden: Ongeveer 250 brieven en briefkaarten, 1500 circulaires, 1500 persdiensten.

Het U. K. verleende moreele en finantiëele hulp aan enkele kameraden.

Het is aangesloten bij de Tutmonda Ligo de Esperantistaj Senstatanoj (Wereldbond van esperantistische staatloozen) tegen een jaarlijksche bijdrage van *f* 10.—.

Van de noodzakelijkheid van een internationaal anarchistisch jongeren verbond zijn we allen overtuigd.

Hier voor U leggen wij tevens de mogelijkheid van een dergelijk verbond, weliswaar nog in embryonalen toestand, nog zwak en betrekkelijk hulpeloos, maar gezien den zeer korten tijd van voorbereiding, slechts 2 jaar, kunnen we constateeren, dat we, doorgaande op den ingeslagen weg, met de hulp van alle goedwillende kameraden, kunnen komen tot een hechte internationale van anarchistische jongeren.

HET U. K. DER A. J. I.

Het verslag wordt goedgekeurd, waarna aan de orde is het verslag van den penningmeester.

FINANTIEEL VERSLAG VAN 1 JUNI 1927 TOT 1 MEI 1928.

Ontvangsten.

Bijdragen der persoonlijke leden in Holland	*f*	70.—
„ „ groepen in Holland	„	12.70
Steun	„	92.41
Bijdragen persoonlijke leden buitenland	„	10.36
„ groepen buitenland	„	4.17
Abonnementen Persdienst	„	9.—
Diversen	„	17.06
Saldo op 31 Mei 1927	„	19.—
Totaal	*f*	234.70

Uitgaven.

Steun kameraden	*f*	8.90
Onkosten Secretaris	„	93.21
Porto	„	73.09
Contributie T. L. E. S.	„	5.—
Diversen	„	37.88
Saldo op 1 Juni 1928	„	16.62
Totaal	*f*	234.70

In de eerste plaats in het noodig te verklaren, waarom het bedrag

van de ontvangen steun zoo hoog is (*f* 92.41). Een deel hiervan is ontvangen, omdat de A.J.I. papier, enveloppen, enz. leverde aan het V. A. J. en het P. M. Komitee; deze kantoorbenoodigdheden worden in massa door het U. K. ingekocht. En in het bijzonder verzorgt de A. J. I. drukwerk voor bovengenoemde organisaties en ontvangt daarvoor de kostprijs benevens een kleine winst, hetwelk wij dan als steun noteeren. Dit bedraagt ongeveer een derde van het geheele bedrag. Verder is een groot deel ontvangen door winst op verkoop van boeken. Het overige bestaat uit vrijwillige bijdragen.

Contributie T. L. E. S. *f* 5.—.

De A.J.I. heeft zich bij de T. L. E. S. (Wereldbond van Staatlooze Esperantisten aangesloten tegen een jaarlijksche contributie van *f* 10.—. De tweede helft zal binnenkort betaald worden. De A. J. I. heeft door haar lidmaatschap het recht gekregen, een deel van het orgaan „Libera Laboristo" (De Vrije Arbeider) te kunnen gebruiken voor mededeelingen.

In het algemeen heeft de A. J. I. geen geldgebrek gehad. Hoewel er veel moest worden uitgegeven, vooral voor den persdienst, werd de kas steeds weer aangevuld. Zooals echter uit bovenstaand blijkt, werd het meeste door de Hollandsche kameraden bijeengebracht, ofschoon het U. K. veel moeite gedaan heeft, ook bijdragen uit het buitenland te ontvangen, hetgeen in de laatste maanden nogal lukte.

Dit is naar verhouding echter veel te gering. In werkelijkheid wordt de finantiëele last zoo goed als geheel door de Hollandsche beweging gedragen. DIT MOET ZEKER VERANDEREN. Op deze wijze kan de zaak niet doorgaan, vooral niet, *omdat het werk van het U. K. zich voortdurend uitbreidt.*

De penningmeester van het U. K.
LUC KISJES.

Het verslag wordt goedgekeurd.

Hierna krijgen de gedelegeerden gelegenheid, hun verslagen uit te brengen.

RAPPORT DER SYND. ANARCH. JEUGD IN DUITSCHLAND.

Twee jaar geleden, in 1926, nam de S. A. J. D. met zeer veel belangstelling deel aan de Internationale Pinkster-mobilisatie. Opnieuw weer zag men de noodzakelijkheid in een internationaal platvorm te vinden voor onze ideeën en onzen strijd.

Mede door verkeerde verhoudingen was de activiteit der Duitsche jeugd nooit voldoende tot uiting gekomen. Na genoemde pinkstermobilisatie rees als vanzelf de vraag, welk standpunt door de anarchistische jeugd in het algemeen zou worden ingenomen. Natuurlijk werd deze vraag verschillend beantwoord. Daarom werden pogingen gedaan, een algemeene formule te vinden. Aldus hebben we ons een beginselverklaring geschapen, ongeveer als een compromis om de kameraden bijeen te brengen in verband met de oprichting der A. J.I.

Evenwel ontstond er verdeeldheid onder de S. A. J., na de de-

batten met de Hollandsche jeugd in Soest, die een ander standpunt inneemt. Door deze verdeeldheid kon zelfs het orgaan „Junge Anarchisten" een tijd lang niet verschijnen.

Thans gaat de S. A. J. weer vooruit. Tal van groepen sluiten zich, met behoud van volkomen zelfstandigheid, aan. Deze groepen trachten samen te werken in gewestelijke federaties. Zoo werd bijv. met Paschen de Federatie Rijnland gevormd, welke de meeste kameraden der S. A. J. omvat. Het congres, dat zeer goed slaagde, werd door ongeveer 150 personen bezocht.

Ook in Thüringen en Saksen bestaan reeds gewestelijke federaties. Dat alles geeft reden tot groote verwachtingen voor de toekomst. Hoewel in Berlijn nog misverstand bestaat onder de jongeren, gelooven wij spoedig ook finantiëel tot een overeenkomst tusschen de groepen der Jonge Anarchisten en die der Synd. Anarch. te geraken.

Ons orgaan „Junge Anarchisten" verschijnt momenteel in een oplaag van 3600 ex. De oplaag bedroeg 2 jaar geleden 15000 ex. Dit cijfer denken wij weer te bereiken.

Betreffende het ledental zijn geen nauwkeurige gegevens te melden. 43 groepen hebben zich opgegeven, die de nieuwe grondslag der S. A. J. onderschrijven.

Reeds is gezegd, dat onze strijd verschilt met die der Hollandsche kameraden. In Duitschland bestaat geen dienstplicht meer, maar een vrijwillig leger. Daarom moeten wij het militarisme op andere wijzen bestrijden en met andere propagandamiddelen tot de arbeiders spreken.

Vele jonge menschen zien zich genoodzaakt door werkloosheid in dienst te treden bij de politie of de rijksweer. Dat zij zulks in wanhoop doen bewijst wel het groot aantal gevallen van zelfmoord bij de Rijksweer.

Het geheele land is militaristisch georganiseerd, vooral op industrieel gebied. Er bestaat een instituut „DINTA", dat ten doel heeft jonge arbeiders, leerjongens, systematisch op te voeden in militairen geest en ze aan te passen bij het kapitalisme. De arbeiders worden geheel aan de fabriek vastgeklonken door woningen, fabriekskranten, enz. Hierdoor moeten wij een industrieelen antimilitaristischen strijd voeren. Op dit gebied moeten wij de jongeren bewerken. Vooral door het organiseeren van cursussen moeten wij trachten het klassebewustzijn aan te wakkeren. Wij moeten de band, die het proletariaat tegen het kapitalisme verbindt, vaster en steviger maken.

Wat betreft de communistische jeugd, deze laat zich bij de Rijksdagverkiezingen de schedel inslaan. Een anti-parlementaire actie hiertegenover moet de individualiteit, de vrije menschelijke persoonlijkheid versterken. Wij richten ons tot deze jongeren met den oproep zich af te houden van deze reformistische zwendel.

De moderne arbeidersbeweging doorziet het gevaar van de DINTA niet. Ook in deze richting is er voor ons veel te doen.

Ten opzichte van de ouderen in de anarchistische beweging A.A.U.E., F.K.A. en F.A.U.D.) is sprake van een kameraadschappelijke samenwerking. Vele van onze jongeren zijn bijv. lid van de F.A.U.D. Als het den strijd tegen het militarisme geldt, sluiten we ons aaneen.

De S.A.J.D. staat niet op het standpunt der vakorganisatie. Dit zijn wij te boven. Evenwel aanvaarden we den loonstrijd, omdat we die noodzakelijk achten in dit leven. Daarbij wachten we niet af, wat wettelijke regelingen tot stand brengen, maar beginnen met directe actie.

Wij weten klaar en duidelijk, wat van het kapitalisme te verwachten is door middel van de vakorganisaties. Daartegenover moeten wij een georganiseerde klasse stellen.

Wij zijn het er over eens, dat niets bereikt kan worden alvorens de jeugd zelf is vrijgemaakt. Een treurig verschijnsel is in dit verband het feit, dat jeugdvereenigingen zelf medewerken aan jeugdwetgeving, vooral in zake het gevangeniswezen voor jongeren.

S. A. J. D.

TWEEDE ZITTING.

Daarna wordt voorgelezen, wat Pierre Ramus in een korte begroetingsbrief aan het congres schrijft.

OOSTENRIJK.

Wat betreft de anarchistische beweging in Oostenrijk, bestaan er slechts weinig zelfstandige jeugdorganisaties. Maar de ontwikkeling van de Oostenrijksche beweging bracht het mede, dat overal de jongeren gezamenlijk met de ouderen in de zelfde groepen van onze georganiseerde beweging, De Bond van Heerschappijlooze Socialisten (Anarchisten) werken en wij de behoefte aan een speciale jeugd-beweging niet ondervonden hebben.

Onze beweging in het algemeen spiegelt zich af zoowel geestelijk als propagandistisch in de in ons weekblad, Der Anarchist, verschijnende berichten en artikelen, welke eveneens het beste benut kunnen worden voor de persdienst der A. J. I.

(w. g.) PIERRE RAMUS.

De Zweedsche kameraad, Margit Lövgren, deelt in haar rapport het volgende mede:

HET JONG-SOCIALISTISCH VERBOND IN ZWEDEN AAN HET INTERNATIONAAL ANARCHISTISCH JEUGD CONGRES TE HUIZEN.

Namens de Zweedsche kameraden zenden we jullie hiermede onze solidariteitsgroeten met de beste wenschen voor het welslagen van het congres. Dit is het eerste anarchistische jeugd congres, dat gehouden zal worden, hetgeen een bewijs is, dat de idee der anarchie, van het vrije socialisme voorwaarts gaat.

Hier in Zweden hebben we een anarchistische organisatie, welke den naam draagt van „Zweedsch Verbond van Jongsocialisten". Hieronder geven we jullie een korte uiteenzetting van de geschiedenis, beginselen, organisatie, tactiek en activiteit van onze be-

weging. Ze was in haar begin een tak der sociaal-democratie. In 1892 werd in Stockholm de eerste jongsocialisten club opgericht terwijl het verbond in 1897 werd gevormd. In 1903 kwam er scheuring in het verbond, daar het voor de reformisten ten opzichte van het anti-militarisme, parlementarisme en godsdienst te radicaal werd. Deze kameraden orienteerden zich nadien steeds meer in reformistischen zin.

De zich noemende socialisten, die niet meer dan liberalen zijn, waren leden van de laatste socialistische regeering.

Naarmate de Sociaal Democratie verburgerlijkte, ontwikkelde ons verbond zich steeds meer naar links, kwam het steeds dichter bij het anarchisme. Thans hebben wij een anarchistisch program. Onze voorgangers waren Bakoenin, Kropotkin, Proudhon, Malatesta en Quiding.

Terwijl het staatssocialisme er naar streeft, den staat boven alles te stellen, streven wij naar zijn vernietiging, naar de verovering der macht door de arbeiders zelf. In de plaats van den staat willen wij een organisme van onderop, waar de heerschappij van den mensch over den mensch niet meer bestaat. Wij zijn tegenstanders van het centralisme en streven naar decentralisatie en federalisme. Onafhankelijkheid en solidariteit door Federalisme is onze leus. Door federalisme zal de samenwerking tusschen groepen en communen tot stand komen en een wereldgemeenschap gevormd worden. De eenheid door de veelheid wordt bereikt en gewaarborgd. Wij propageeren het overnemen der productie in dienst der gemeenschap door middel van de economische bedrijfsorganisaties der arbeiders en de coöperaties. Om dit doel te bereiken heeft ons verbond reeds vele jaren met de revolutionnaire syndicalisten samengewerkt. Wij propageeren steeds de directe actie. Wij trachten ons doel, het inbezitnemen van grond en productie middelen en het bewerkstelligen van de sociale revolutie, te bereiken door middel van de federatieve economische klasseorganisaties, werkelijke coöperatie en directe actie in den vorm van stakingen, demonstraties, massameetings, en andere uitingen. Als een van de belangrijkste voorwaarden voor de reorganisatie der maatschappij achten wij de revolteering van de menschelijke geest. Daarom ageeren wij voor de socialistische opvoeding en ontwikkeling der arbeiders.

Over onze organisatie het volgende:

Ons verbond wordt gevormd door groepen en vereenigingen. De plaatselijke groepen heeten jongsocialisten of anarchistische federaties. Ieder lid ontvangt een bewijs van lidmaatschap met contributie-zegelkaart. Op ieder bewijs van lidmaatschap staan de beginselverklaring, program van actie en statuten van het verbond afgedrukt. Plaatselijke vereenigingen betalen aan het verbond 50 öre per lid en per maand. Door vrijwillige bijdragen wordt dit bedrag doorgaans verhoogd tot 75 öre a Kr. 1.50 per maand. De vrouwen betalen minder, terwijl de werkloozen vrij zijn. De leiding van het verbond berust bij een uitvoerend comite, bestaande uit

5 personen, die iedere week bijeenkomen. Iedere plaatselijke organisatie kiest een bestuur en vergadert gewoonlijk elke week. Iedere aangesloten organisatie moet de propaganda voor het anarchisme organiseeren in den vorm van meetings, het verspreiden van bladen, persoonlijke propaganda, huisbezoek enz.

De meeste van onze leden zijn tevens lid van de syndicalistische organisatie, de Zweedsche Centrale Arbeiders Organisatie.

Bij ons verbond zijn thans ongeveer 50 organisaties aangesloten met een ledental van ongeveer 1500. Wij verwachten van alle leden, dat zij aan iedere belangrijke actie zullen deelnemen. Als voorbeeld kan de Sacco-Vanzetti actie genoemd worden. Wij namen het initiatief daartoe en in samenwerking met andere arbeiders-bewegingen is het ons gelukt een geweldige agitatie te verwekken, hoewel we helaas niet het redden van onze beide onvergetelijke kameraden konden bereiken. Wij gelooven wel, te kunnen zeggen, dat de Sacco en Vanzetti actie in Zweden naar verhouding de grootste en felste van de heele wereld is geweest. Een door C. J. Björklund geschreven brochure over het gevel werd in een oplaag van 28000 ex. verkocht.

Ons verbond geeft een weekblad uit, genaamd „*Brand*" met een oplaag van 10000 ex. Bovendien verschijnen er in bijzondere gevallen extra bladen, waarvan de oplaag varieert van 10000 tot 20000 ex. bijv. op 1 Mei en met Kerstmis.

Verder hebben we in de laatste jaren veel boeken uitgegeven, o.a. deel I en II van P. Kropotkin over de Fransche Revolutie, werken van Malatesta, Rocker, Ramus, Reclus, enz. en eveneens van de Zweedsche kameraden G. H. Son Holmberg, Albert Jensen, C. J. Björklund, Gustav Sjörström, Emil Manus, enz. In voorbereiding is de uitgave van een boek, waarin de grondslagen van het anarchisme worden verwerkt, geschreven door Son Holmberg. Tot onze uitgaven behooren ook gedichten-bundels.

Dit alles wordt op een eigen drukkerij vervaardigd, die den naam draagt van „Vereenigingsdrukkerij" en het eigendom der beweging is.

Ieder lid kan door storting van 5 Kr. aandeelhouder in de drukkerij worden. In de drukkerij werken 5 personen. Redacteur van de krant is C. J. Björklund, administrateur is Emil Manus en expediteur J. Oster. In totaal zijn er 8 personen in dienst der beweging.

Ons verbond is aangesloten bij het I.A.M.B. waardoor wij ook in verbinding staan met de I.A.A.

Dit, kameraden, is een kort en natuurlijk onvolledig overzicht van onze beweging. Wij hopen, dat jullie de congresvragen ernstig en in kameraadschappelijke geest zult behandelen. Dat jullie besluiten er toe bij zullen dragen, dat onze ideeën steeds verder worden uitgedragen. Dat verdraagzaamheid en wederzijdsche waardeering ons zullen verbinden. Laat ons moedig volhouden en steeds werken voor onze zaak. Dan moet het succes komen. Sluiten we

ons steeds vaster aaneen, dan zullen we zegevieren.

Leve de anarchie — Het ideaal van Sacco en Vanzetti.

ZWEEDSCH JONGSOCIALISTISCH VERBOND.

Over de Stockholmsche anarchistische federatie deelt kameraad Margit Lövgren nog het volgende mede:

Het anarchistisch verbond Stockholm vergadert twee maal per maand. Op de eerste bijeenkomst bespreekt men alles wat het interne werk der groep betreft, op de tweede discussieert men met diverse kameraden over punten, waarover men het niet algemeen eens is.

Er bestaat een groep kameraden, die speciaal de anti-militaristische propaganda voert en overigens zijn alle kameraden zeer actief.

Wij organiseeren dikwijls openbare bijeenkomsten waar we met onze tegenstanders over het anarchisme debatteeren.

Ter gelegenheid van verschillende burgerlijke feestdagen geven we propaganda-geschriften uit, waarin ons anarchistisch standpunt wordt uiteengezet.

Tinus Wessels deelt het volgende mede over:

HOLLAND.

De Pinkster-Mobilisatie der anarchistische jongeren.

De versplinterde toestand, waaronder vooral de revolutionnaire jeugd in Nederland werkte, het werken van enkele groepjes, slechts plaatselijk, was aanleiding voor eenige jongeren, om het initiatief te nemen tot het bijeenbrengen van al die versplinterde krachten en te trachten in Nederland een betere samenwerking, met erkenning van ieders persoonlijk voelen en denken onder de jonge strijders tot stand te brengen.

Het resultaat hiervan was de Eerste Pinkster-mobilisatie der revolutionnaire jongeren in Nederland, gehouden te Amersfoort 1924, onder de leuzen: *tegen kapitalisme, tegen rood en wit militarisme.*

Het resultaat kan heel goed genoemd worden, in ieder geval was er meer verband en daardoor meer strijdlust onder ons jongeren gekomen. Als resultaat van deze eerste bijeenkomst werd in October daarop een goedgeslaagde actie gevoerd onder de lotelingen.

Het goede resultaat werd echter verduisterd door het arresteeren van eenige kameraden, wat trouwens ons deel bij iedere P. M. werd.

In navolging van deze eerste poging, werd in 1925 onze Tweede P.M. georganiseerd, ditmaal te Soest. Met de ervaringen bij de eerste opgedaan, werd deze tweede aangepakt en voorbereid, zoodat ook nu het resultaat bevredigend was.

Waren deze beide P.M.'s echter door enkele personen voorbereid, nu werd besloten een comité samen te stellen, om reeds nu de P.M., te houden in 1926, voor te bereiden. Tevens besloot men deze een internationaal karakter te geven, door sprekers uit

het buitenland uit te noodigen en in het buitenland propaganda te maken.

Op deze P. M. waren dan ook kameraden uit: Duitschland, België, Frankrijk, Zwitserland, Engeland en Oostenrijk aanwezig.

Het was hier, dat de eerste stappen werden gedaan, welke zouden leiden tot het stichten van de A.J.I. Hierover zal echter op een andere plaats in dit verslag wel uitvoeriger worden ingegaan.

Het was vooral op deze P. M., dat we veel last hadden van de gewapende waakhonden van onze kapitalisten-bende, want men kon geen voet buiten het terrein zetten, of men had een politie-agent of marechaussee achter zich.

Hieraan ontbreekt het ons echter op geen enkele P. M., voor ons een teeken, dat we op de goede weg zijn en de heerschers op de juiste plaatsen aanpakken. Daarom zullen we op deze weg voortgaan, ondanks alle tegenwerking.

Het was na deze P. M. dat in de maand September een vergadering werd belegd, waar de gang van zaken werd besproken en wij onze houding bepaalden tenopzichte van de komende P. M.'s.

Een deel der jongeren stond op het standpunt, dat de leuzen: tegen kapitalisme, tegen rood en wit militarisme, zuiver anarchistisch waren. Daarom moest de P. M. zich anarchistisch uitspreken, omdat het anarchisme van burgerlijke zijde toch al veel te veel wordt be- en verdoezeld. Aan den anderen kant waren er jongeren, die meenden, dat de jeugd zich niet op een uitgesproken standpunt mocht plaatsen. Dat meeningsverschil werd aanleiding tot het uiteengaan van deze beide richtingen.

De volgende P. M., welke in 1927 te Enschede plaats vond, stond dan ook op anarchistischen grondslag, wat eveneens met de in 1928 te houden P. M. het geval is.

De jongeren van de zoekende richting, zooals zij dat standpunt aanduiden, hielden in 1927 ook een P. M. te Assen, welke ook heel goed slaagde.

Thans moeten we echter constateeren, dat van deze heele beweging zoo goed als niets meer over is. Dat wil niet zeggen, dat wij ons hierover verheugen, integendeel, want wij zouden tot deze alleen staande jongeren dit willen zeggen: zie toch in, dat, terwijl gij zoekt, jullie tegenstanders de nieuwe oorlog voorbereiden met het gevolg, dat je nog zoekt, als deze weer een feit is. Werkt toch samen met ons en stap over die onbenullige kleinigheden heen. Daar moeten we geen tijd voor hebben. Ons doel moet zijn, strijd, strijd, strijd, tot we daar zijn, waar ook jullie wilt komen: een menschwaardige maatschappij.

Jongeren, de P. M. begint geschiedenis te maken, zoowel bij politie en justitie als bij de klein bekrompen burgertjes, die dit ideëel samengaan van jongens en meisjes, deze waarachtige kameraadschap, als onzedelijk beschouwen.

Maar ook in onze hoofden en harten, kameraden, moet deze P. M. leven, want het is *onze mobilisatie,* een mobilisatie voor ver-

heffing van de menschheid in het algemeen en de jongeren in het bijzonder.

Een mobilisatie tegen misdaad en misdadigers.

TINUS WESSELS,
Secr. 5e P. M.

Kameraad Lapiedra uit Parijs deelt namens

DE FEDERATIE VAN ANARCHISTISCHE GROEPEN DER SPAANSCHE TAAL IN FRANKRIJK AAN HET CONGRES

het volgende mede:

Met groot genoegen en vol optimisme hebben wij de oproeping voor Uw congres, dat gelijktijdig met dat der I.A.A. plaats vindt, ontvangen.

Zonder precies te weten, wat deze jeugd, die onafhankelijk van de anarchistische beweging in het algemeen, staat, zich ten doel stelt, is onze meeniing, dat het anarchisme een uitgebreide organisatie van vrije menschen omvat zonder onderscheid van leeftijd of geslacht, die strijden voor haar verwezenlijking.

Wij begrijpen, dat de jeugd, door gebrek aan gezond oordeel en het bezit van een vurig temperament, los staande van de moreele invloed en gezonde ervaring der oudere kameraden, de bevrijding wil verhaasten.

Maar omdat deze jeugd bestaat en zij haar congres houdt, willen wij haar werk niet bemoeilijken door pessimisme en daarom willen wij gaarne medewerken aan haar werk, dat ook het onze en dat der menschheid is. Hierbij zenden wij U onze opvattingen over het anarchisme.

Wij gelooven, dat in deze verwarde tijd, in deze tijd van algeheele demoralisatie, waardoor gedurende de laatste 10 jaar de sociale en politieke strekkingen zijn vervaagd en verzwakt, vooral onze beweging hiervan de fatale invloed heeft ondervonden.

Daarom is het houden van een internationaal congres een door alle anarchisten gevoelde behoefte, waardoor onze beweging weer op hooger peil kan worden gebracht met een zuiver anarchistische beginselveklaring, waardoor we werkelijk naar voren brengen wat we zijn en we stelling nemen tegen het politieke geknoei der practische politiekers, die beweren, anarchist te zijn, maar zich inderdaad slechts uiten als „strevers naar de macht" in optima forma.

Wij hopen, dat dit congres voor de toekomst werkelijke resultaten zal hebben en niet als zoovele andere, slechts historisch zal worden, zonder het minste spoor achter te laten.

Het belangrijkste der punten van de agende is de *beginselverklaring*. Volgens ons is de anarchie een wijsgeerig stelsel, dat zijn ideeën het zuiverst heeft omschreven en bepaald. Haar beginselen zijn in hun wezen onvereenigbaar met die van alle andere politieke partijen.

Elke vorm van discipline, dictatuur of georganiseerd geweld, verwerpend, verwerpt de anarchie tevens elk streven, dat het beginsel van gezag in practijk wil brengen, elke gezagsstrooming, zooals

die ons door de laatste wereldoorlog en de daaropvolgende russische revolutie is opgedrongen. De anarchie zoekt verband met die elementen, die door hun houding, strijdmethoden en zuiverheid van beginselen de onoverwinlijke strijders voor de vrijheid zijn.

Wat betreft punt 2 stellen wij ons voor de vorming van een internationale, die de verschillende stroomingen in het anarchisme in zich opneemt elk haar eigen zelfstandigheid van handelen en propaganda behoudend, zonder dat dit aanleiding behoeft te zijn tot ontbinding der internationale voor dat deze haar taak heeft geeindigd.

Ons denkbeeld is gebaseerd op het volgende: Alle anarchisten van heden hebben een gemeenschappelijk doel, waarvoor ze strijden. Dat doel is in de eerste plaats de vernietiging van den staat met al zijn instellingen van slavernij en overheersching als: Kapitalisme, militarisme, godsdienst, enz. enz. Waarom is het dan noodig, dat wij elkaar in deze gezamenlijke internationale strijd niet kunnen vinden? Thans is de gelegenheid er, dit vraagstuk op te lossen.

Naast de vragen over de verschillende strijdmethoden, die op te lossen zijn door de internationale, heeft zij een grootsche taak op opvoedkundig en propagandistisch gebied, zooals het stichten van rationalistische scholen, voorzien van behoorlijk onderwijsmateriaal, rondreizende bibliotheken van historische, wijsgeerige en wetenschappelijke lectuur, het vormen van cultureele groepen, enz., waardoor een groote activiteit ontplooid worde om de moreele en sociale evolutie in het volk te verhaasten, welke evolutie een noodzakelijke voorwaarde is voor de revolutie, opdat deze niet het lot deele der voorgaande en opdat zij positieve resultaten voor het anarchisme drage.

Een ander middel, dat wij moeten aanwenden is onze propaganda in de arbeiders vakvereenigingen. Wij mogen deze beweging, die ondanks ons bestaat niet links lâten liggen. Andere politieke elementen zouden haar voor hun persoonlijke en reformistische doeleinden gaan gebruiken, wat tot gevolg zou hebben, dat zij eer een vijandige dan een bevriende beweging werd. Dit wil nog niet zeggen, dat het syndicalisme voor ons een absolute waarde heeft. Het heeft slechts relatieve waarde en zal verdwijnen, zoodra het vrije communisme zal zijn bereikt. Met de vernietiging van het kapitalisme en de economische ongelijkheid, zal tevens het syndicalisme ophouden te bestaan.

De taak der anarchisten in vakvereenigingen is tweeledig:

1. Het propageeren van onze beginselen door het voorbeeld van onze daden tegen alles wat immoreel is en streeft naar gezag.

2. Te zorgen, dat de dagelijksche materieele strijd een moreel karakter draagt.

Wij willen als anarchisten openlijk, zoowel in de vakorganisaties en de groepen als in het dagelijksch leven, onze beginselen uiten.

Wij zijn tegen de coöperaties, die door hun reformistische en

conservatieve practijk bewezen hebben, in strijd met onze ideeën, den mensch te verlagen tot handelswezen, dat zijn materieele belangen stelt boven elk idealistisch principe.

De Internationale moet zuiver anarchistisch zijn en zich verklaren tegen het vaderland en het nationalisme; zij moet breken met alle elementen, die, onder welke omstandigheden ook, de volken trachten mee te sleuren in deze draaikolken, zooals dat in de laatste oorlog gebeurde met een aantal anarchistische en socialistische theoretici.

Wij gelooven steeds vaster in de juistheid van onze beginselen, die wij zullen verdedigen. Wij zullen de fakkel der vrijheid en de zuiverheid der anarchie hoog houden.

Wij zenden onze broederlijke groeten aan het congres en aan alle kameraden, die gevangen zijn en vervolgd worden door de kapitalistische onderdrukkers.

Kameraad W. Soltèra leest voor, het rapport van

DE IBERISCHE ANARCHISTEN-FEDERATIE AAN HET CONGRES DER A.J.I. TE HUIZEN.

Kameraden,

Het is geen gemakkelijke taak een nauwkeurige geschiedenis van het anarchisme in een of ander land te schrijven. Nog moeilijker is het, dit te doen voor Spanje, hetzij dat dit komt door historische tradities, hetzij door de psychologische gesteldheid der bewoners, waardoor zeer moeilijk de gegevens en juiste statistieken betreffende de anarchistische beweging en de arbeiders-beweging in het algemeen te verkrijgen zijn. Toch zullen we trachten, een juist overzicht van de Spaansche beweging te geven.

Sedert langen tijd heerscht in Spanje de dictatuur; de reactionnaire machten maakten op het psychologisch juiste moment gebruik van de zwakte en inzinking in de rijen der arbeiders, om de dictatuur te vestigen en de elementen, die strijden voor de anarchie, moesten uitwijken naar andere landen, waardoor de actie ook vanzelf daarheen werd verplaatst.

Ieder herinnert zich de tragische en sombere jaren, waarin onze actiefste kameraden moesten leven. Vooral de twee laatste jaren zijn voor de arbeiders, die streden voor de bevrijding der menschheid, zeer moeilijk geweest.

In Barcelona werden door de politie meer dan 500 van onze meest actieve kameraden gevangen genomen, grootendeels verraden door benden provocateurs, die in dienst van het kapitalisme, de onzen in de gevangenissen hielpen.

Op het eind van 1922 en in het begin van 1923 werden de misdaden van de regeerende klasse te erg in de oogen van alle eerlijke menschen. Het volk vond de kracht, om de reactie te weerstaan en in onze beweging was een opleving te bespeuren. Het kapitalisme werd bedreigd en het riep om een redder, een dictator, in staat om de steeds krachtiger wordende aanvallen van het prole-

tariaat, georganiseerd en gedreven door de anarchisten, af te wenden.

Zoo werd den dertienden September 1923 bereikt, het tijdstip, waarop het militarisme een staatsgreep deed, zijn macht aan het volk opleggend door de kracht der bajonetten.

In Spanje is de dictatuur, zooals we reeds eerder opmerkten, zeer impopulair. Vooral op de industrie is de invloed funest, wat gedemonstreerd wordt in het enorm groot aantal werkloozen, welk aantal nog steeds toeneemt. Dit is een natuurlijk gevolg van de zware belastingen, welke op de industrie drukken.

Zoo leven we in een land van ellende, terwijl de politici en militairen hooge soldij ontvangen. Zeer ernstig is het politieke vraagstuk, nog ernstiger echter dat der werkloosheid.

Sedert jaren zwerven vele kameraden in het buitenland, vooral in Frankrijk en België.

Tengevolge van de militaire dictatuur zijn de diverse staatsadministraties hopeloos in de war.

Dit alles merken wij op, om U een denkbeeld te geven van de geweldige moeilijkheden, die wij in onzen dagelijkschen strijd tegen kapitalisme en staat te overwinnen hebben.

Ondanks de dictatuur durfden wij in 1927 ons Iberisch congres te houden, op welk congres de Iberische Anarchisten Federatie (I.A.F.) werd gesticht.

Op het congres waren kameraden uit Spanje, Portugal en Frankrijk aanwezig, terwijl een zeer groot aantal kameraden en organisaties uit binnen- en buitenland sympathie-betuigingen zond.

Dank zij de I.A.F. zijn we nu bekend met alle misdaden der reactie tegen het proletariaat en met de plannen van onze kameraden. Door middel van de I.A.F. is men voortdurend in contact met onze broeders, die in het buitenland strijden. Voor een werkelijke, sterke anarchisten-internationale is het dan ook noodig, dat men meer van deze organisaties vormt.

Wat de Bolsjewiki betreft, hun aantal is zeer klein, slechts enkele tientallen, die wat propaganda maken met Russisch geld.

Beginsel-verklaring.

De meeste kameraden gelooven, dat het niet noodig is, een beginsel-verklaring te hebben, want zij meenen, dat de grondslag van de anarchistische idee voldoende afgebakend is. Wij zijn dezelfde meening toegedaan, doch bemerken in het anarchisme 3 stroomingen en wel: de individualistische, de anarcho-syndicalistische en de anarcho-communistische. Vandaar, dat onmiskenbaar de behoefte aan een beginsel-verklaring bestaat, die deze drie stroomingen in het anarchisme omvat, teneinde een organisatie te vormen, waarin deze stroomingen kunnen samenwerken.

Wij meenen, dat het tijd is, niet meer alleen te blijven bij nationale relaties, maar dat het zeer noodig is, een internationale organisatie in het leven te roepen. Reeds lang heeft de Spaansche beweging dit gevoeld en daartoe is indertijd de Iberische Anarchisten-

Federatie gesticht, bestaande uit Spaansche, Portugeesche en Spaansch sprekende groepen buiten het Iberische Schiereiland.

Het is dan in de eerste plaats noodig een internationaal secretariaat te benoemen, dat voor zijn taak berekend is.

Wij zullen natuurlijk niet ontkennen, dat er moeilijkheden te overwinnen zijn, ons in den weg gelegd door het gebrek aan geld en door de regeeringen van allerlei kleur.

Door het groote meeningsverschil en de verdeeldheid, die er in ons kamp heerschen, is het niet mogelijk, dat wij met succes den heerschers het hoofd bieden. We constateeren, dat er teveel internationalen zijn.

We moeten dus trachten, naast een ideologische eenheid, tevens een organisatorische en tactische eenheid te bewerkstelligen.

Vanzelfsprekend en noodzakelijk vinden wij het bestaan van de I.A.A. en de bij haar aangesloten federaties.

Wat ons niet logisch voorkomt, is het bestaan der anti-militaristische Internationale, het I.A.M.B. Al het werk, dat het I.A.M.B. verricht, zou gedaan kunnen worden door het secretariaat van een anarchistische internationale.

In Spanje bestaan geen speciaal anti-militaristische groepen, maar wij bestrijden het militarisme bij elke anarchistische en anti-autoritaire actie. Evenmin bestaan er esperantistische en jeugd-groepen, maar wij willen gaarne met de jonge kameraden in verbinding treden. Wij stellen ons voor, dat de anarchistische internationale samengesteld worde uit: anti-militaristische sectie, esperanto sectie, jeugd-sectie, enz.

Daartoe achten we ons contact met de Anarcho. Jeugd-Internationale noodig.

Het is niet noodig, de internationalen samen te smelten, doch er zou een commissie samengesteld moeten worden, waarin zij evenredig vertegenwoordigd waren.

Door een dergelijken gang van zaken meenen we, dat er goede resultaten te bereiken zouden zijn.

De toestand is ondragelijk geworden. We moeten een internationale tot stand weten te brengen, die ons reeds nu in staat stelt, onze ideeën in praktijk te brengen.

Onze meening over de anarchistische jeugd.

De eene zegt, dat de anarchisten altijd jong zijn, terwijl anderen wel degelijk onderscheid tusschen de ouderen en de jongeren willen maken. In Spanje heeft men getracht, jeugd-groepen op te richten, maar steeds faalde men hierin.

Het is mogelijk, dat zich in Holland de noodzakelijkheid van jeugdgroepen voordoet, wij hebben die echter nooit gevoeld. Daarom zijn wij „anarchisten" en nemen als zoodanig deel aan de beweging. De actie en de krachten van allen smelten samen in het geheel van onzen strijd.

Vaststelling van een finantiëele bijdrage.

Tot heden kenden we slechts de vrijwillige bijdrage, maar het

zou goed zijn, zelfs noodzakelijk, van tactiek te veranderen en een jaarlijksche, min of meer verplichte bijdrage vast te stellen. Elke groep en elk land hebben natuurlijk het recht, de bedragen zelf te bepalen.

Internationale actie.

Er zijn vele redenen, om campagnes te beginnen, bijv. voor de kameraden, die verdrukt worden in de landen, waar de witte en roode terreur heerschen.

Op het oogenblik is er veel te doen en, om tot goede resultaten te komen, moeten we eerst een gezonde beweging hebben.

De I.A.F. is juist een groote actie begonnen voor enkele kameraden, waaronder Simon Radowitzky en Errico Malatesta, welke laatste door de fascistische willekeur feitelijk gevangene in Rome is.

Een in verschillende talen uitgegeven bulletin zal in dit opzicht zeer nuttig zijn.

Ten slotte deelen wij nog mede, dat, hoewel we het voorlezen van het rapport der federatie van Spaansch sprekende groepen in Frankrijk noodzakelijk vinden, wij hier noch verantwoordelijk voor zijn, noch er mee accoord gaan.

Aangaande het rapport van de Zweedsche beweging merkt Tinus Wessels (H.) op, dat het toch de bedoeling was, om hier verslagen te hooren, van de An. *Jeugd* beweging. Met het Zweedsch bericht lijkt hem dit niet het geval. Het is een verslag van de Zweedsch-Anarch. beweging in 't *algemeen.* Indien wij vanuit Nederland zulk een algemeen verslag gaven, zou dit heel anders spreken, dan dat van de *jeugd*beweging.

Margit Lövgren (Zw.) antwoordt hierop, dat in Zweden geen speciale anarch. jeugdbew. bestaat. De naam Jong Soc. Verb. duidt ook niet aan dat alle makkers jong van jaren zijn — maar wel jong van geest. Het is daarom niet mogelijk een apart verslag uit te geven van de anarch. *jeugd* in Zweden.

Gerr. T. (H.) merkt op, dat uit het verslag blijkt, dat het juist de *jeugd* geweest is, die de beweging *anarchistisch* hield en steeds nieuw leven bracht. Is het niet speciaal een jeugdbew., daarom is het toch nog geen ouderenbeweging.

Margit Lövgren (Zw.) wenscht er met nadruk op te wijzen, dat men slechts in zooverre bij de I.A.A. is aangesloten door aansluiting bij het I.A.M.B., hetwelk samenwerkt met de I.A.A.. Vandaar ook samenwerking.

Voor men nu verder gaat met afwerken der agenda, komt een *Voorstel:* Een Oproep in de wereld te zenden om te arbeiden voor de bevrijding van Simon Radowitski en *alle* kameraden, die zuchten in gevangenschap. Daarbij gedenkende de vele makkers, die ons ontnomen werden, zooals S. en V. (Besloten).

Voorstel: Een groet te zenden aan het Congres der Poolsche Arb. Esperantisten te Warschau. Deze menschen betuigden in een schrijven veel belangstelling voor de A.J.I., zoodat het gewenscht is onze interesse wederzijdsch te toonen. (Besloten.)

W. Soltera (Sp.) vraagt hierop of een telegram wordt gestuurd aan 't Congres der I.A.A.

In antwoord hierop, deelt men hem mede, dat dit reeds geschiedde, terwijl inmiddels een (voorgelezen) telegram terug werd ontvangen.

Lapiedra (Sp. en Fr.) vraagt of het mogelijk is een telegram of een brief aan de president der Argentijnsche republiek te zenden, waarin de in-vrijheid-stelling van Radowitsky wordt geëischt. Hiertoe besluit men.

Een voorstel in binnengekomen van S.A.J.D. en I.A.M.B. sectie Duitschland, luidende:

Het Congres van de A.J.I. besluit ten nauwste samenwerking aan te gaan met de I.A.A.

Tinus Wessels (H.) vindt het vreemd, dat zulk een voorstel plotseling ter sprake komt. In verband daarmee kan hij niet als afgevaardigde van het V.A.J. optreden, maar spreekt dus als persoon en zegt, dat indien wij op dezen weg doorgaan, wij alle diverse internationale's wel kunnen „opdoeken". Hij acht samenwerking in 't algemeen veel te gevaarlijk. De A.J.I. mag zich niet vastleggen aan een nauwe verbintenis. Vooral ook omdat het terrein der A.J.I. een geheel ander is als dat van I.A.A. en I.A.M.B. Vanzelfsprekend kan men niet tegen samenwerking zijn met speciale actie's, persdienst e. d.

Wim W. (I.A.M.B.) vraagt, waar we nu aan bezig zijn, daar over het punt *Referaten* niets werd medegedeeld.

Hem wordt geantwoord, dat gisteren de mededeeling was gedaan, dat het U. K. veel tegenspoed ondervonden had, bij het vinden van sprekers. Verscheidenen verklaarde zich bereid tot het houden van een referaat, doch ten laatste bleef ook hun medewerking uit.

Men gaat verder met behandeling van het genoemde voorstel.

Ies Clarenburg (H.) vindt het een fout, dat reeds nu dit voorstel wordt besproken. Kon toch worden behandeld als amendement op het voorstel der *Brusselsche* kameraden.

Wordt uitgesteld tot desbetreffend punt in bespreking komt.

Maup Stevens zegt, dat voor de Tentoonstelling van „das Junge Deutschland" aanvraag is ontvangen om in een en ander mee te werken.

Hans Bühler kenmerkt echter het „Junge Deutschl." als zeer burgerlijk. De org. is zeer reactionnair en aanhanger van den Staat, waarom het zeer absurd is om eenige medewerking te verleenen.

„Junge Anarchisten" (D.) bevat juist een art. over den opzet, de bedoeling van deze tentoonstelling. Men zal uit het toegezonden materiaal een dusdanig verband vormen, dat wij ons wellicht hopeloos zouden blameeren. Hij stelt daarom voor op deze aanvraag niet in te gaan. Hetgeen gebeuren zal.

T. W. stelt thans voor om nog dezen dag de kwestie Beginselverklaring af te werken.

Ter tafel zijn twee ontwerpen, waarvan een gesteld door S.A. J.D. en 't ander door U.K. der A.J.I.

Aanvankelijk zonden de Duitsche kameraden een zeer lange beginselverklaring in, doch kort voor de behandeling vatten zij uit praktische overwegingen hun meening in een kort ontwerp samen, zoodat het dan wordt voorgelezen als volgt:

Daarna volgt het onderwerp U.K. der A.J.I.
met een door het V.A.J. (Holland) voorgestelde alinea.

Karl Gültig als afgev. van S.A.J.D. wijst erop, dat er principieel geen onderscheid bestaat tusschen hetgeen de duitsche en hollandsche kameraden indienden.

De Hollanders hadden z.i. iets tekort gedaan aan 't aanduiden der economische factoren. De bezetting der bedrijven alleen is toch slechts een bepaalde *toestand* tijdens de revolutie. In de beginselverklaring moet wel degelijk genoemd worden mede met de inbezitneming van den bodem (landbouw), de regeling der productiemiddelen. In hun ontwerp is zulk een zinsnede opgenomen.

Tinus W. acht dat we deze beginselverklaring gevoegelijk kunnen aanvaarden, daar immers beide ontwerpen hetzelfde inhouden. Alleen de Duitschers bezigen voor dezelfde zaken wat meer woorden. Hij weet evenwel niet wat de Spaansche en Zweedsche kameraden ervan denken.

Ies Cl. vraagt alsnog een verandering van redactie, een goed gestelde samenvatting der beide ontwerpen, die ook volgens hem geenszins verschillen. Bovendien zag hij gaarne, dat in de beg. verkl. de Ontwikkeling der vrije menschel. persoonlijkheid meer op der voorgrond wordt geplaatst.

De Spaansche en *Zweedsche* kameraden keuren eveneens het duitsche ontwerp goed en gaan accoord met het combineeren der twee verklaringen.

Zoodat voorts een Kommissie van Redactie wordt samengesteld, bestaande uit W. Soltèra (Spanje), M. Lövgren (Zweden), Steike (Duitschland), Sim Achttienribbe (Holland).

Dezen zullen in den loop van den avond het opgedragene volbrengen, om het resultaat den volgenden dag mede te deelen.

Hiermede wordt de tweede zitting (1e dag) gesloten.

30 MEI — DERDE ZITTING.

De thans gecombineerde beginselverklaring wordt voorgelezen.

„De A.J.I. is de internationale samenwerking van jonge anarchisten, die ieder op eigen wijze en zooveel mogelijk gezamenlijk arbeiden aan de geestelijke en sociale revolutie.

De uitbuiting van de arbeiders vindt haar oorzaak in de monopoliseering van de maatschappij en de macht.

De A.J.I. beschouwt het daarom als haar taak, door propaganda van iedere soort de verovering der productiemiddelen en den grond door de maatschappij te verwerkelijken.

De A.J.I. accepteert daarom alle middelen, die dienen kunnen om den staat en al zijn instellingen te vernietigen, daar slechts een

vrije maatschappij de ontwikkeling der vrije menschelijke persoonlijkheid mogelijk maakt.

Aldus de huidige staat verwerpend, bestrijdt de A.J.I. tegelijkertijd elke poging om in naam van het socialisme, communisme, proletarische dictatuur of wat dan ook, de staat te herstellen of een nieuwe te grondvesten."

Voorgesteld wordt: de Kommissie uit te breiden met het Secretariaat A.J.I. om gelegenheid te hebben een nauwkeurige samen te stellen en te publiceeren, opdat alle jongeren den tijd hebben ze aan hun oordeel te onderwerpen.

Kameraad *Soltèra* (Sp.) ziet gaarne, dat elk *gedelegeerde* binnen 2 à 3 maanden een ontwerp indient bij het Secretariaat, dat zorgt voor publicatie daarvan.

Steike (D.) acht dit onmogelijk. Van die talrijke beg. verkl. kan men geen één vormen, daartoe moet de red. komm. blijven bestaan, die zich nu van haar werk bewust is.

Soltèra oordeelt het goed de Red. komm. te laten fungeeren, maar wil tevens de gedelegeerden in staat stellen, hun meening in te sturen bij die Kommissie, welke daarvan kennis neemt.

G. T. (Holland) vindt het wenschelijk de Kommissie niet uit te breiden. Het Sekr. diene alleen als vertegenwoordiger der holl. beweging.

Soltèra licht zijn voorstel nog eens toe. Hij voelt zich zeer verantwoordelijk voor hetgeen wordt besloten, waar hij hier een 200 groepen vertegenwoordigt. Het is beter dat iedere groep voor zich kan spreken.

M. Stevens zegt, dat hiertoe het tijdschrijft „Rebelde" dienst kan doen.

Hierna nemen de duitsche kameraden Steike, Peckmann, Carl aan de besprekingen deel.

Daarna stelt men voor de discussies te sluiten.

Besloten wordt dus: De voorgelezen verklaring zal gepubliceerd worden als *voorloopige* beginselverklaring der A.J.I.. Intusschen zal de Kommissie haar werk doen, zoodat op het volgend Congres aan de orde zal komen de vaststelling van de definitieve beginselverklaring.

De Sp. kameraad *Lapiedra* begint evenwel weder de besprekingen door naar voren te brengen, dat hij het onmogelijk vindt, dat een kommissie een verklaring vaststelt.

Hem wordt geantwoordt, dat dit ook geenszins de bedoeling is. Het nieuwe ontwerp wordt toch onderworpen aan 't oordeel van 't volgend kongres.

Lapiedra stelt voor, dat iedere groep, of persoon, voorstellen of wijzigingen kan inzenden.

Wordt gezegd, dat niemand zulks heeft bestreden. Een ieder heeft het recht daartoe.

De Zweedsche kam. *Lövgren* vindt het onjuist dat eerst besloten wordt omtrent een zeker punt en dat men daarna er weer over

begint te spreken.

Discussies hierover worden gesloten.

Voorstel U.K. der A.J.I.: INSTELLEN VAN EEN INTERN. RAAD.

Op de vraag van Soltèra, wat de arbeid van den I.R. is licht M. Stevens toe, dat het een lichaam is, dat het U.K. terzijde moet staan. De I.R. neemt beslissingen omtrent internationale vraagstukken van ver strekkende beteekenis, waarin het U.K. niet beslissen kan.

Soltéra stelt dan voor het volgende punt.

Vormen van Nat. Secties eerst te behandelen, staat met elkaar in verband. Hij vraagt dan, in welke landen wij vertegenwoordigd zijn en welke in aanmerking komen voor het vormen van zulk een sectie.

Nadat wordt geantwoordt, dat dit in ieder land gepoogd kan worden vraagt hij voorts, van wie het initiatief moet uitgaan; van het Kongres, dat de landen a. h. w. suggereert, of van de kameraden, elk in hun eigen land. De meening van het U.K. is: van beide.

Lövgren (Zw.) veronderstelt, dat Zw. J.S.V. hieraan zal deelnemen en een sectie opricht van de A.J.I. De Jong Soc. in Zweden immers redeneeren dat men niet bepaald 20 jaar oud zijn moet om jong anarchist te zijn.

T. Wessels (H.) is het daar roerend mee eens. Wat de naam der secties betreft, oordeelt hij het foutief ze als *nationaal* te betitelen. Dat woord moet verbannen worden. Bovendien kan het voorkomen, dat er in een land twee of meer groepen zijn, die, om welke reden dan ook, niet één sectie kunnen vormen.

Besloten wordt dan aan te duiden met de naam *Sectie* en geen *nationale sectie.*

Lövgren (Zw.) vraagt nu of het mogelijk is, dat de J.S. zich aansluiten bij de A.J.I., waar het wel niet mogelijk zal zijn een nieuwe jeugd org. in 't leven te roepen.

De J.S. zijn welkom in de A.J.I.

Steike (D.) zet uiteen, dat waar Duitschland en Oostenrijk twee hoofdstroomingen in de jeugdbeweging worden waargenomen, het zeer goed zal zijn, dat een Int. R. wordt ingesteld, die er toe kan bijdragen, dat men meer samengaat.

Carl Gültig (D.) acht het noodig, dat in ieder land een lid van dien Raad is; het is een onmogelijke toestand, dat meerdere groepen in een land niet zouden samenwerken. Zulk een lid staat in dienst van de A.J.I., voorziet haar van informatie's, van bladen, berichten.

Ook *Soltèra* oordeelt het onjuist, dat in één land twee organisaties, die soms elkaar dagelijks bestrijden, zich zouden aansluiten in één organisatie: de A.J.I. Hij noemt van Argentinië de F.O.R.A. welke de beg. verkl. van I.A.A. onderschrijft en de U.S.A. welke de dictatuur aanvaardt.

Maup St. verwacht, dat de A.J.I. er toch zelf voor kan waken, dat geen reformisten de organisatie binnenkomen.

Steike zegt dan nogmaals dat de D. jongeren zich naar elkaar moeten richten en teekent den I. R. als een bliksemafleider een overgang tusschen twee krachten.

Hierna worden de debatten gesloten en voorgesteld, aan te nemen dat men overgaat tot het vormen van secties en een Intern. Raad. Elk land vorme de sectie naar eigen inzicht.

Het voorstel wordt *aangenomen* en aan de orde is thans:

Vaststelling financieele basis.

Het U. K. stelde de bijdrage op $ 0.40 = *f* 1.— per pers. lid, en voor groepen $ 0.04 = *f* 0.10 per lid en per jaar.

Steike deelt mede, dat de D. kameraden hun bijdrage hier niet kunnen vaststellen. De S.A.J.D. wil de uitspraak afwachten van haar a.s. kongres. Hij vraagt of men accoord kan gaan met de toezegging van een bepaald bedrag voor het U. K.

T. Wessels (H.) verwondert zich over de uitspraak van S.A.J.D. Omtrent alle andere kwesties nam zij wèl een standpunt in, maar betreffende de contributie *geen*. Hoe zit dat?

Wij moeten ons aan ons voorstel houden. In Holland houdt men zich reeds lang aan dit voorstel. Kan D. niet betalen, dat is een andere zaak, maar het is noodig deze basis aan te nemen.

Soltèra stelt voor, dat de bijdrage niet alleen wordt bepaald voor groepen en leden, maar ook voor *secties,* omdat bij de Ib. An. Fed. 200 gr. zijn aangesloten.

Karl Gültig verklaart dat de D. kameraden het er principieel over eens zijn, dat de propaganda v. d. A.J.I. moet gesteund.

De S.A.J.D. zal eerst overleg moeten plegen door rondschrijven en Congres. Wanneer de A.J.I. zich in moeilijkheden bevindt kan zij zich ten allen tijde richten tot de in Duitschland aangesl. organisaties.

Kameraad Soltèra wil uit zijn *verslag* een heel belangrijke verklaring aan het Kongres voorleggen, waarop hij leest, dat men tot nu toe slechts vrijwillige bijdragen zond. Het is noodig een verplichte jaarlijksche bijdrage vast te stellen, waarbij ieder land het recht heeft dat zelf te bepalen.

Hij zegt voorts, dat ook hij momenteel geen bijdrage kan noemen. Het volgend Kongres F.A.I. zal wel accoord gaan met het besluit van dit Kongres. Vastgesteld kan worden voor altijd de bijdrage der pers. leden, elk jaar *opnieuw* de minimum bijdrage van de *secties.*

Lövgren (Zw.) vraagt of 't Kongres overgaat tot vaststelling bijdrage en stelt voor aanneming van voorstel U. K. Zijn diverse groepen het daarmee niet eens, dan kunnen zij later de bezwaren melden.

Kam. *Lapiedra* die de Sp. bew. in Fr. vertegenwoordigt, zegt dat de kameraden daar *tegen* elke *vastgestelde* bijdrage zijn, zij vinden dat autoritair en dragen bij wanneer het U. K. geld noodig heeft.

Ies Cl. (H.) meent echter dat het onmogelijk is te werken zonder *vaste* basis.

M. St. merkt op, dat de contr. toch ook *vrij* is. Wij bepalen hier *zelf* de bedragen. Wanneer wij moeten leven van vrijw. gelden, komen wij niet verder.

T. Wessels vermoedt dat die kameraden het werk van de A.J.I niet als een voortdurende actie beschouwen. Hij brengt in overweging een *tusschenvoorstel*, de genoemde kam. zelf over een en ander te doen beslissen en tot 't volgend congres te zien hoe 't gaat.

De andere Sp. afgev., de Zweedsche en de Hollanders gaan met voorstel U. K. akkoord. De Duitschers en de Spanj. in Frankrijk zullen nader beslissen, terwijl de eersten een ondersteuning van 200 R.M. tot het volgend Congres toezeggen.

VIERDE ZITTING.

Soltèra krijgt thans even gelegenheid een zeer gewichtig rapport uit te brengen van de Spaansche beweging.

Aan de orde is gekomen: *Bespreking Persdienst.*

Ies Cl. (H.) ziet niet alleen in betrekking tot de financiën de noodzakelijkheid van *secties* in, maar ook t. o. van de *persdienst.* Behalve de vertalingen in Esperanto en Duitsch blijkt ook de overzetting in andere talen zeer gewenscht. Aan dien arbeid kunnen de secties hun medewerking verleenen, naast de toezending van berichten, rapporten, enz.

T. Wessels wijst op het feit, dat er heden drie persdiensten verschijnen — I.A.M.B., I.A.A. en A.J.I. — welke niet zelden dezelfde berichten afdrukken. Dit is een verspilling van tijd en geld. Hij wenscht nog geen voorstel, maar zag gaarne, dat zou worden onderzocht of het mogelijk is, wat betreft de Persdienst, samen te werken.

G. T. (H.) gelooft niet, dat zulks te bereiken is, daar wij in conflikt komen met de redactie; de I.A.A. staat op een heel ander standpunt.

Ies Cl. vindt, dat wij als jongeren een geheel eigen terrein bestrijken.

W. Wessels doet de mededeeling, dat, hoewel hij door I.A.M.B. werd afgevaardigd, hij niet aan de discussies zal kunnen deelnemen, daar hij geen mandaat heeft.

Soltèra en *T. Wessels* stellen zich voor, dat indien de drie organen worden gecombineerd, elke organisatie over een zeker eigen gedeelte beschikken zal.

Wim W. zegt, dat de persdienst in de allereerste plaats propaganda orgaan is. Wanneer men de verbintenis aangaat, zal de A.J.I. nooit zelfstandig kunnen optreden, zij is dan afhankelijk van het verschijnen van den persdienst. Ook zal het voorkomen dat er voor ¾ hetzelfde in staat.

G. T. merkt op dat de berichten, indien zij voor ons dringend zijn, dat ook voor de andere organisaties het geval is, zoodat een persdienst steeds tijdig verschijnen zal.

Linz (D.) wil de persdienst maandelijks of per kwartaal doen verschijnen, hetgeen natuurlijk ongewenscht is.

M. St. concludeert dan, dat wij de samenwerking van de 3 persd. kunnen verzoeken, zóó, dat volgens het voorstel van den Sp. kam. elk een eigen deel verkrijgt. Wanneer het noodig is, kunnen wij bovendien een *eigen* persdienst uitgeven. Al het ingestuurde is de redactie verplicht op te nemen. Aldus doen wij onze zelfst.h. niet tekort en bestrijken tevens een uitgebreider arbeidsveld.

Wim W. daarentegen blijft bij de meening, dat wij wel een zeker deel der zelfst.h. prijsgeven. Administratief zal van samenwerking wel geen sprake zijn, daar I.A.A. haar administratie nooit zou overgeven aan A.J.I. — wel omgekeerd A.J.I. aan I.A.A. — Wanneer iedere org. een eigen adm. houdt, ontvangen meerdere kam. dezelfde uitgave dubbel. Dan zijn er nog fin. bezwaren aan verbonden, doordat zoowel voor de gezamenlijke als voor de extra persd. bijdragen noodig zijn.

Soltère stelt daarna voor, een kommissie te benoemen om deze aangelegenheid met I.A.M.B. en I.A.A. te bespreken, daar het niet vaststaat, dat *beide* organis. zouden medewerken.

De Duitschers meenen dat wij niet voor ondergeschiktheid aan I.A.A. behoeven te vreezen. De gedrukte exempl. kunnen worden verdeeld en door ons zelf naar de adressen worden verzonden. Wie meer dan twee pers. ontvangt maakt er propaganda mede bij geestverwanten.

Lövgren (Zw.) zegt, dat het er alleen om gaat, dat de zaak administratief in orde moet zijn, dan vervallen alle bezwaren.

Wim W. acht samenwerking niet mogelijk. Hij noemt als voorb. het geval dat de A.J.I. in Aug. 1927 samenwerking zocht met I.A.A. en I.A.M.B. en op haar schrijven geen antwoord ontving.

Nadat de discussies hierover geëindigd zijn, besluit men:

Het U. K. op te dragen alsnog pogingen in 't werk te stellen daartoe, zoodat op 't volgend Kongres naar aanleiding van een rapport over deze kwestie een besluit genomen kan worden.

Karl Gültig deelt nog mede, dat de kameraden van de T.L.E.S. voorstelden, „Libera Laboristo" als orgaan te bezigen. De A.J.I. kan heden echter nog niet alles in Esp. uitgeven, daar deze taal onvoldoende wordt gebruikt. Ook om financ. redenen is het onmogelijk dit blad te benutten.

Nu dit punt dus is afgehandeld, komt Is. Clarenburg met het *ordevoorstel:*

„Alle voorstellen betreffende het samenwerken met de I.A.A. (kam. v. België en Duitschl.) worden uitgesteld tot volgend Congres."

Karl G. zet dan uiteen dat de D. kam. alleen de samenwerking in bepaalde gevallen, bij anti-autoritaire propaganda (S. en V.-actie), bedoelen. Huns inziens is het voorstel van de Gr. v. Soc. Studiën te Brussel niet te aanvaarden, omdat de zelfstandigheid van de A.J.I. zal verdwijnen in de I.A.A. Daarenboven is de I.A.A. slechts een economische organisatie terwijl de A.J.I. allereerst een ideëele is.

M. St. vraagt of het voorstel S.A.J.D. voorloopig kan worden aangenomen, benevens die van de I.A.M.V. sectie D., om nog een poging te doen tot samenwerking in zeer bepaalde acties?

Kam. *Soltèra* trekt zijn voorstel in en besluit in den geest der S.A.J.D.

Voorstel wordt aangenomen.

Op dit oogenblik is men gekomen tot punt: Verkiezing Uitv. Kom. Het U.K. der A.J.I. stelde voor dit weder in Holland te doen zetelen.

Nadat *Steike* (D.) verklaart, dat men de hollanders voor deze functie het meest competent acht, terwijl in D. daarvoor de krachten niet aanwezig zijn, gaat men hiermee accoord.

Men besluit, dat het V.A.J. Holl. het Uitv. Kom. zal samenstellen.

De Duitsche kameraden wenschen den naam Uiv. Kom., welke in hun land voor de Communisten aanleiding geeft tot spottende verwijten, te veranderen in *Secretariaat.*

Waar de naam van het Komité van ondergeschikt belang is zal men dit lichaam voortaan *Sekretariaat* noemen.

Vervolgens wordt medegedeeld, dat de S. A. J. D., welke had voorgesteld de naam A. J. I. in Synd. A.J.I. te doen veranderen, haar voorstel intrekt, waarmee allen, vooral de hollanders hun instemming betuigen.

Hierna volgt het *Voorstel* U. K. om een oproep in de wereld te zenden, dat in ieder land een P. M. georganiseerd worde.

De S.A.J.D. wenscht een P. M. in Berlijn zoo grootsch mogelijk te organiseeren, terwijl de Sp. kam. Lapiedra spreekt van een bijeenkomst te Parijs.

Hans B. vraagt of het mogelijk is, een internationaal Kongres te Parijs te houden.

Lapiedra (Sp. in Fr.) concludeert, dat dit toch hoogstwaarschijnlijk onmogelijk zal zijn, door de heerschende onderdrukking. Er is nog nooit een derg. samenkomst geweest.

Het V.A.J. Holl. stelt voor, dat elk land een P. M. organiseert. De menschen, die ertoe in de gelegenheid zijn, bezoeken de P. M.'s van het buitenland, zoodat a. h. w. een uitwisseling van kameraden plaats heeft.

Peckmann, als afgev. I.A.M.V. sectie D. deelt mede, dat indien men tot een P. M. in Berlijn overgaat, de genoemde org. haar algeheele medewerking toezegt.

W. Wessels vindt het voorstel D. heel goed. De hollanders moeten maar eens naar het buitenland gaan en niet wachten tot de buitenlanders naar Holland komen. Het laatste gaat ook financieel niet op.

Op deze wijze duren de discussies nog eenigen tijd voort, waarna men per slot komt tot het besluit, dat elk land een P. M. organiseert, terwijl een dezer P. M.'s n.l. die te Berlijn een internationaal congres (Congres A.J.I.) zal zijn.

De I.A.M.V. Duitschland belooft daarbij, dat er tegelijk in Berlijn een nationaal Kongres zal worden saamgeroepen.

Voorstel *Vredesgordel.*

Op voorstel van Steike, zal men schrijven, dat het Congres van de A. J. I. niet zoo autoritair is, dat zij haar leden de kleeding voorschrijft.

Ten slotte komt het laatste punt *Rondvraag:*

Wim W. merkt op, hoeveel tijd er verloren is gegaan met vertalen in Fr. en D. Het is ondoenlijk om voort te gaan, op deze manier een congres te houden. Hij wekt allen op aan te vangen en voort te gaan met het leeren van Esperanto.

Soltèra belooft als lid v. d. red. komm., binnen twee maanden een beg. verkl. in te zenden, waarin zooveel mogelijk aan de meening van 't kongres gehouden zal worden.

T. Wessels stelt voor, dat de hollanders propaganda maken voor „Junge Anarchisten", terwijl in Duitschland dit zal gedaan worden met „de Moker". Tevens raadt hij 't uitwisselen van artikelen aan. Accoord.

Een nieuwe groep in Montevideo vraagt adhaesie-betuiging v. d. A.J.I. Zal worden geschreven.

Sluiting.

Karl Gültig sluit met de woorden:

Hiermede is het eerste Congres v. d. A.J.I. geëindigd. Wij hopen, dat de besprekingen een goed gevolg zullen hebben, zoodat wij, teruggekeerd in onze woonstreek hard zullen arbeiden en voortdurend propaganda zullen voerèn voor onze ideeën, voor de A.J.I. Wij mogen niet ophouden te vechten tegen het verdrukkende kapitalisme, wij zullen denken aan vele andere kameraden, als Sacco en Vanzetti, en de slachtoffers der klasejustitie terzijde staan.

LANDELIJKE FEDERATIE VAN ANARCHISTISCHE GROEPEN IN CATALONIE

aan

HET INTERNATIONAAL ANARCHISTISCH JEUGD-CONGRES, TE HUIZEN.

Op het oogenblik, volgende op de moreele en economische verwoesting, die door den oorlog is aangericht, bevindt de anarchistische beweging zich in een hopeloozen toestand.

Wij moeten helaas erkennen, dat de anarchisten hiervan zelf de schuld dragen, hoewel het soms hard is, deze waarheid te vernemen.

Nergens hadden we gelijken tred met de gebeurtenissen gehouden, nergens wisten wij een bewuste macht te stellen tegenover de groote moeilijkheden, die zich voordeden.

De ontzettende slachting, veroorzaakt door den wereldoorlog, zou de sociale revolutie met zich hebben moeten brengen. Maar de anarchisten waren niet klaar en wij moeten erkennen, dat wij niet over de krachten beschikken, die in geval van noodzaak onze ideeën kunnen verwezenlijken.

Daarom moest de anarchistische beweging in sommige landen zich onthouden van nieuwe oriënteering in verband met gewijzigde politieke toestanden, terwijl in andere landen hier en daar gevallen van activiteit voorkwamen, die op zelfmoord geleken.

In dezen toestand zijn we gekomen door de meening onder de anarchisten, dat de verwerkelijking van de sociale revolutie geen studievraag is, maar een kwestie van geweld, waarbij bloed vergoten moet worden.

De taak van het congres der A. J. I. moet bestaan in het uitwerken van een internationalen grondslag voor de opvoeding der volkeren.

Het blijkt, dat niemand zich voldoende rekenschap geeft van het verschil tusschen een reformistische revolutie, die op een basis van staatserkenning berust en de uitbuiting van den mensch door den mensch handhaaft en een sociale revolutie, die een maatschappelijke vernieuwing is, berustende op nieuwe economische en sociale basis.

Voor de eerste is geweld noodig, voor de tweede daarbij nog een moreele opvoeding van hoog gehalte en economische kennis, ten einde de samenleving te kunnen organiseeren. Zonder deze kennis is het onmogelijk, de revolutie in stand te houden. Of men zou genoodzaakt zijn over te gaan tot de dictatuur, — niet die van het proletariaat, maar die van de „meest bekwamen"! De anarchie kan nooit door een dictatuur worden bereikt.

Dit ziet de internationale beweging niet voldoende in, zij mist een juisten kijk op de toekomst. Deze onbekwaamheid belette het anarchisme om het kapitalisme te doen verdwijnen.

Daarom moeten de anarchisten zich voorbereiden op het uitbreken van een nieuwen oorlog, die nadert.

Door het congres moet verder een program worden opgesteld voor den dagelijkschen strijd.

De anarchisten moeten zich bezig houden met de problemen van de massa, die een dagelijksche actie noodig heeft. Tot op heden zijn de anarchisten volkomen onverschillig geweest dienaangaande en hebben zij dit terrein overgelaten aan de beroepspolitici, die uit de geesten der menschen elke sympathie voor onze ideeën hebben doen verdwijnen.

Wij moeten voortdurend aan de opbouw van onze toekomstige samenleving arbeiden, ondanks het kapitalisme, door het stichten van coöperaties op zuiver libertairen grondslag. Voor een dergelijken arbeid zou het noodig zijn betrekkingen met andere te onderhouden door middel van organen, die met de ontwikkeling der coöperaties het karakter van communes zouden hebben, die in de nieuwe maatschappij de basis van alle menschelijke verhoudingen zullen vormen.

Vooral door het vormen van sociale en economische studiegroepen zullen wij weer terug kunnen keeren tot de opvoedende taak der anarchie.

Het is onze taak, ons geestelijk overwicht te doen doordringen in de hersenen van het volk.

Kameraad Aldro Korovkin uit

RUSLAND,

schrijft een brief uit Ufa.

Broederlijk groet de „Sacco en Vanzetti" groep uit de stad Ufa het congres der anarchistische jongeren. Daar wij het congres niet kunnen bijwonen, zenden wij onze meening en gedachten aan onze kameraden op, om zoodoende toch aan het congres deel te nemen.

Wij wenschen jullie in de eerste plaats veel succes in het werk.

Onze groep bestaat uit 10 leden slechts, en is opgericht, als antwoord op de justitie-moord op Sacco en Vanzetti. Wij hebben elkaar beloofd, deze misdaad van het kapitalisme te beantwoorden met een versterkte propaganda tegen bourgeoisie en priesterdom. We richtten de groep op, in de hoop, dat meerdere anarchisten in den lande ons voorbeeld zouden volgen.

Hieronder geven wij onze opinie weer over de brandende vraagstukken van den dag.

De mensch wordt geleid door zijn streven naar het recht, dat iedere arbeider op werk en op de opbrengst van zijn werk heeft, daardoor wordt zijn denkvermogen beheerscht en daarin bestaat ook het doel van zijn strijd. Door deze faktor wordt een politieke beweging gevormd, gebaseerd op een ekonomisch fundament.

Er zijn twee partijen, die een belangrijke rol spelen in het wereldgebeuren, n.l. de soc. democratie en het communisme. Deze partijen bestrijden elkaar op leven en dood, hoewel hun doel hetzelfde is, n.l. het vormen van hun eigen staat. Alleen de middelen en de taktiek verschillen.

Hun onderlinge partijstrijd is fel en de kapitalist kijkt als lachende derde toe.

Deze partijstrijd kost veel revolutionnaire energie, die gaarne

Deze partijstrijd kost veel revolutionnaire energie, en vele kameraden, die gaarne mee zouden willen strijden voor de bevrijding van de menschheid, worden hierdoor afgestooten. De revolutie wordt door deze strijd in diskrediet gebracht. Deze partijen vergeten, dat het kapitalisme nog sterk is en dat er op het oogenblik geen tijd is, om elkaar onderling af te maken. Het kapitalisme krijgt hierdoor de gelegenheid zich te herstellen en een nieuwe oorlog voor te bereiden, die weldra weer het arbeidersbloed in stroomen zal doen vloeien.

Wij moeten aan dezen strijd geen deelnemen. Hun partij-strijd moet eindigen, opdat ze al hun krachten kunnen wijden aan de bestrijding van het kapitalisme en den godsdienst.

Dit wil natuurlijk niet zeggen, dat wij ons maar bij deze partijen moeten aansluiten, of met hen moeten samenwerken.

We hebben in onze eigen rijen nog werk genoeg te doen. We moeten in de eerste plaats trachten een sterke anarchistische internationale te vormen, opdat we volgens een bepaald systeem kunnen werken.

Tenslotte willen wij iets schrijven over de verhoudingen in Sovjet-Rusland.

Inderdaad vervolgt men hier de anarchisten. Een openlijke beweging is verboden en men kan slechts heel in het geheim werken. Ook de soc. democraten kunnen geen propaganda voeren en alleen de priesters hebben eenige vrijheid van handelen. Waarom? Omdat Sovjet-Rusland een staat is. Dat woord zegt alles.

Men mag echter niet ontkennen, dat het bestaan van een proletarische staat van groot belang is voor de revolutionnaire beweging in het algemeen. Al is Sovjet-Rusland niet volmaakt, toch bestaat het reeds 10 jaar en er is een vooruitgang te bespeuren.

Slechts de anarchisten hebben het er slecht. Maar wij worden overal vervolgd, omdat we een machtige factor zijn, zelfs al zijn we niet vereenigd.

Hoe moet dan onze houding zijn tegenover deze eenige proletarische staat?

Gelooven jullie ook niet, dat de reactie sterker zou zijn dan ooit, indien Sovjet-Rusland door het kapitalisme zou worden vernietigd? Dan zou elke revolutionnaire beweging worden onderdrukt en verboden.

Door te strijden tegen Rusland helpen wij in werkelijkheid slechts het kapitalisme en dat kan en mag ons doel niet zijn.

Het beteekent niet, dat we dan maar den lof moeten uitbazuinen over de groote vrijheid in Rusland, de vrijheid, die vooral voor de anarchisten ontbreekt. Maar we mogen geen deelnemen aan den aanval op Sovjet-Rusland, gezamelijk met de reactie.

Rusland zooals het nu is, zal door de wereld-revolutie verdwijnen.

De Russische anarchisten slapen niet. Hoewel openlijke propaganda onmogelijk is, hoewel er geen groepen kunnen bestaan, vindt men toch zelfs onder de leden der Communistische Partij menschen, die sympathie gevoelen voor de anarchie.

Onze kameraad Kropotkin zeide nog, dat het Russische volk, vooral de boeren, anarchistisch voelt. En dat is waar.

Ziehier, kameraden, onze meening.

Wij eindigen met het zenden van onze broederlijke groeten aan alle kameraden der A. J. I.

Leve de A. J. I.

Leve de wereldrevolutie!

ALDRO KOROVKIN.

„DIELO TRUDA", GROEP VAN RUSSISCHE ANARCHISTEN IN HET BUITENLAND,

schrijft aan het Wereldcongres der Anarchistische jeugd te Huizen:

De groep van Russische anarchisten-communisten in het buitenland, begroet van harte Uw congres en spreekt de beste wenschen uit voor het slagen in revolutionnaire en actieve geest.

Wij willen gaarne de gevolgtrekkingen, die wij maakten uit onze ervaringen in twee groote revoluties in Rusland en uit onze erva-

ringen gedurende die revoluties in de anarchistische beweging opgedaan, aan jullie mededeelen.

Zoowel in de revolutie van 1905—06 als in die van 1917 toonden de breede massa's der arbeiders groote belangstelling en achting voor de ideeën en leuzen van het anarchisme.

De Russische revolutie van 1917 had in de eerste 6 maanden een uitgesproken anarchistische karakter. Er bestond dan ook aanleiding, te denken, dat deze revolutie verder den weg naar de anarchie zou volgen en leiden zou tot bevordering van de anarchistische gedachte.

Het noodlot wilde echter anders: in October 1917 werd de macht gegrepen door de russische communistische partij, die ook handelde onder de leuze: Op voor de Sociale Revolutie.

De natuurlijke ontwikkeling der revolutie werd gewelddadig veranderd. Ze werd den weg naar de staatsmacht ingedreven. De toenmalige anarchistische groepen waren niet in staat deze afwijking te verhinderen. Nog erger geschiedde, want kort daarna werden deze groepen door de bolsjewisten opgeheven en daardoor feitelijk buiten de revolutionnaire gebeurtenissen geplaatst.

Er bestonden verschillende oorzaken voor dit uitsluiten der uiterst linksche arbeiders. De voornaamste was wel, dat de anarchistische beweging geen algemeen anarchistisch program en organisatie had. In den tijd der sociale revolutie was onze beweging overgelaten aan alleenstaande groepen met tegenstrijdige ideeën en strijdmethodes.

Dit is een verschijnsel, dat in onze beweging overal voorkomt.

De Russische anarchisten ondervonden hiervan reeds in 1917—1918 de noodlottige gevolgen. De arbeidersmassa's, zelfs al waren zij anarchistisch gezind, volgden de anarchisten niet en konden dat trouwens ook niet doen, om de eenvoudige reden, dat de anarchisten geen vaste richting hadden in de revolutie. Ze hadden geen enkel praktisch doel voorgesteld en hadden evenzooveel richtingen en doelen als er groepen waren.

Doordat de massa gedurende de revolutie deze verschillende elkaar dikwijls tegensprekende richtingen niet kon volgen, leidde dit tot een fiasco voor de anarchistische beweging.

De anarchisten in alle landen dienen dit vreeselijke gevolg in overweging te nemen en niet de fouten der russische beweging te herhalen.

Gezien dit voorbeeld moet in alle landen gebroken worden met het anti-organisatie systeem in onze rijen. In de plaats van de alleenstaande groepen moet een algemeen anarchistische organisatie komen. Door de schepping van een algemeen programma, dat alle actieve elementen van het anarchisme vereenigt, kunnen wij dit bereiken. Een algemeene anarchisten-organisatie kan slechts gevormd worden op de basis van organisatorische eenheid, eenheid van taktiek en gezamenlijke verantwoordelijkheid.

Onder grondslag der gezamenlijke verantwoordelijkheid verstaan

we de absolute verantwoordelijkheid van de organisatie voor de politieke daden van ieder lid en omgekeerd.

Deze samenwerking der afzonderlijke groepen is een levendige noodzakelijkheid voor onze beweging en wij roepen dan ook alle congresdeelnemers op zich in hun land hier zooveel mogelijk mee bezig te houden.

Nog voor één ander punt vragen wij de belangstelling der kameraden. Tot op heden bleef de anarchistische beweging overal binnen de kring der abstracte leuzen en ideeën. Dit is in tijden van revolutie onvoldoende. Het is noodzakelijk, dat wij ons ook gaan bezig houden met de vraagstukken der revolutionnaire opbouw. Wij moeten minstens in de belangrijkste vragen der anarchistische revolutionnaire opbouw een uitgesproken en vastgesteld standpunt innemen.

In deze geest vraagt de groep van Russische anarchisten-communisten in het buitenland de aandacht voor de *„Vragen van het Anarchistisch program"*.

Gelijktijdig deelen wij aan het congres mede in welk een vreeselijke toestand de anarchisten in Rusland zich bevinden. Onze beweging is daar vernietigd en sedert 1920 door de bosjewistische overheid buiten de wet gesteld. Massa-arrestaties van anarchisten vonden plaats op eenvoudige opdracht der *Tscheka*. Degenen, die geen tijd hadden om te vluchten, werden in de kerkers geworpen, waar zij door jarenlang verblijf lichamelijk te gronde gaan en sterven in de klauwen der bolsjewistische beulen. Wanneer de termijn der gevangenschap is afgeloopen, worden ze niet in vrijheid gesteld, maar blijven ze in de gevangenis of worden voor een tweede periode verbannen. Slechts voor hun trouw aan het anarchistisch ideaal zijn ze gevangen gezet.

De toestand van de enkele kameraden, die in vrijheid zijn gebleven, is niet veel beter dan die der gevangenen. Deze „vrije" kameraden hebben niet alleen geen kranten en organisaties, maar hebben zelfs geen gelegenheid om bijeenkomsten van enkele personen te houden om de vragen van den dag te bespreken. Ieder van hen staat onder voortdurend toezicht van de Gepeoe (Tscheka). Geen minuut kan hij zich van deze bewaking ontdoen. *In Rusland bestaat geen vrije anarchist.*

Toen gedurende de heldhaftige strijd der proletariërs voor het leven van Sacco en Vanzetti geen enkele burgerlijke regeering het durfde wagen de vergaderingen en demonstraties te verbieden, werden de Russischen anarchisten van het recht beroofd, om hun stem te verheffen voor deze beide kameraden. Een op de 23ste Augustus door de anarchisten bijeengeroepen vergadering werd door de bolsjewistische regeering verboden en verschillende anarchisten, die ondanks dat toch trachtten, de zaak van anarchistisch standpunt te belichten, werden in de gevangenis geworpen.

Door deze feiten kan men zich eenigermate voorstellen, dat de toestand der anarchisten in Rusland is.

Wij stellen het congres voor, in een afzonderlijke resolutie deze

politiek der bolsjewistische machthebbers met verachting te brandmerken en de vrijlating van onze gevangen kameraden te eischen met het recht om openlijk te kunnen bestaan en propaganda te kunnen voeren.

Leve de anarchistische organisatie!

Leve de consequent revolutionnaire activiteit der anarchisten voor de bevrijding van den arbeid in de geest van het anarch.-communisme.

Voor „Dielo Truda":
P. ARSCHINOV, Secretaris.

SVOBODNA MLADEJ — (VRIJE JEUGD) BULGARIJE
aan het congres der Anarchistische Jeugd Internationale.

Waarde Kameraden.

Waarschijnlijk zult ge niet verwachten, van ons, Bulgaren, nog een groet te ontvangen. Ge zult zeker weten, in welk een benarde toestand onze beweging zich bevindt, daarin gedreven door de Bulgaarsche bourgeoisie.

De Bulgaarsche bourgeoisie, niet achter blijvende bij die der andere landen, vernietigde de ekonomische en kultureele kracht van ons volk en land volkomen.

De arbeiders-jeugd is geheel verstoken van eenige kultureele opleiding.

Het fascisme woedt in zijn felste consequenties. Nog steeds zet het zijn anti-proletarische politiek voort. Het is de arbeiders-jeugd niet veroorloofd, zich in haar klasse-organen te vereenigen. Zelfs zijn studenten-, geheelonthouders- en esperantisten vereenigingen door de regeering ontbonden.

Dit is de vreeselijke toestand, waaronder de jonge kameraden in Bulgarije voor het anarchisme, voor de vrije gedachte en een nieuwe kultuur moeten werken.

Ondanks alles is Bulgarije een land, dat vol hoop leeft op het anarchisme. Het enthousiasme, waarmede de jonge kameraden werken, getuigt hiervan. Overal zijn er arbeiders, die anti-fascistische propaganda voeren.

Overal worden de woorden van het anarchisme met sympathie begroet en iedere anarchist merkt, dat het aantal der onzen dagelijks groeit.

Onderwijl gaan de heerschers door met het heffen van schattingen op de steeds armer wordende boerenbevolking. De nog onontwikkelde boeren beginnen echter te ontwaken, geleid door de voorlichting der bewuste boeren-jeugd, die door middel van lezingen, leerzame gesprekken enz. zorgt voor de verdere bewustmaking der dorpelingen.

Iedere nieuwe verordening der machthebbers wordt met protest en verontwaardiging ontvangen.

Vooral in enkele centrale districten wordt een levendige propaganda gevoerd, gevoed door de hoop op een spoedige bevrijding van het juk der tirannie.

Wat betreft de proletarische jongeren in de steden, door het rumoerige stadsleven beïnvloed, zijn zij minder bevattelijk voor onze propaganda.

In de laatste tijd echter valt er een ommekeer bij hen te bespeuren en de pogingen der bourgeoisie, om hen door middel van sport, padvinderij en dergelijke vermaken haar levensinzicht bij te brengen, zijn mislukt.

De proletarische jeugd in de fabriekssteden begint zich vrij te maken van haar dwalingen, om de voorhoede te vormen van de arbeiders, die onder de vaan der anarchie den ongelijken strijd voeren van arbeid tegen Kapitaal, Staat en Kerk.

Dit, waarde kameraden-congresdeelnemers, zendt „Svobodna mladej" aan U als uiting van de bulgaarsche jeugd, die werkt aan de vorming van een groot jongeren verbond in Bulgarije, op federalistische en staatlooze grondslag.

Werkt. Bouwt op de zaak der Anarchie.

De toekomst is aan de anarchie.

RAPPORT DER ANARCHISTISCHE BEWEGING IN JAPAN (1923—1928).

De groote aardbeving, die in September 1923 de steden Tokio en Jokohama en uitgestrekte omstreken deed schudden, beroofde niet alleen eenige tienduizenden van het leven, maar had ook zijn uitwerking op de socialistische beweging in Japan.

De arbeiders en boeren in Japan, hoewel langen tijd onderworpen aan de heerschende klasse door de niet gemakkelijk uit te roeien traditie en het bijgeloof, ontwaakten meer en meer, zoowel door onze voortdurende propaganda, als door de moeilijke levensomstandigheden na den wereldoorlog, om de anti-autoritaire ideeën en beweging te vernietigen, greep de regeerende klasse deze gelegenheid aan: Terwijl de bevolking leven en bezittingen verloor en onder de verwarring der aardbeving en de daarop gevolgde hevige branden, in veiligheid trachtte te komen, greep de heerschende klasse naar de dictatuur en viel het volk hevig aan. Socialisten werden gearresteerd en gemarteld in politie-bureaux en gevangenissen. Bijna ongelooflijke wreedheden werden gepleegd op alle in Japan wonende Koreanen (Korea is een Japansche kolonie, waar de bevolking dikwijls in opstand komt tegen de onderdrukkingsmethoden der Japansche regeering). Meer dan duizend Koreanen en socialisten werden vermoord door de als vandalen optredende militairen, politie-agenten, ex-soldaten, burgerwachten en leden van de officieele jongelingen-vereenigingen, welke laatste geleid worden in militaire geest en betaald door de regeering.... allen bewust verwant aan de reactie.

Onze beminde kameraad *Sakae Osugi,* zijn vrouw *Noe Ito* en zijn onschuldig negenjarig neefje, werden door de beestachtige gendarmen geworgd. De kapitein der gendarmerie, *Amakasu,* de moordenaar van deze kameraden, werd veroordeeld tot 18 jaar kerkerstraf, maar reeds na eenige tientallen maanden weer vrij-

gelaten en tot „patriot" geproclameerd. De anarchisten besloten den moord op *Osugi* te wreken. Den 1sten September 1924 pleegde kameraad *Kuytaro Wada* een vruchtelooze aanslag op generaal *M. Fukuta*, de toenmalige commandant van kapitein *Amakasu*. Hij werd direct gearresteerd en tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld. (*Wada* pleegde in de Akita-gevangenis op 20 Februari 1928 zelfmoord).

Achtereenvolgens werden bomaanslagen gepleegd op politiebureaux, de woning van *M. Fukuta*, waarvoor kameraad *Dayiro Furuta* (opgehangen), *Fecu Nakahama* (opgehangen), *Genjiro Murati* (overleden) en eenige andere werden gearresteerd. *D. Furuta*, *F. Nakahama* en anderen, wisten, door bedreiging van burgers en het dooden van bankbeambten gelden voor hun terroristische daden te krijgen. Na de aardbeving werden op deze wijze veel moedige kameraden naar de guillotine en de gevangenis gestuurd.

De gedurende de aardbeving ingestelde regeering onder leiding van vice-graaf *Yamamoto*, waagde het onbeschrijfelijke tyrannie uit te oefenen, maar niet lang daarna werd de regeering gedwongen het algemeen stemrecht in te voeren, wat slechts diende als lokmiddel om de dreigende opstand van het volk te voorkomen.

Verblind door de bolsjewistische revolutie in Rusland in 1917 en door het eerste succes van de Engelsch arbeiderspartij, die eenmaal de politieke macht verkreeg, stelden de parlementaristen en communisten zich tevreden met deze bedriegelijke politiek en vormden de z.g. proletarische politieke partij, d.i. „Rodo Nomiu To" (de arbeiders- en boerenpartij in Dec. 1925). In Tokio deden vele anarchisten invallen in de vergaderingen, waar de partij opgericht zou worden, verspreidden biljetten, waarin zij veroordeeld werd,, dat „wij nooit een dergelijke politieke partij-beweging van het proletariaat zullen goedkeuren, wij verklaren, dat wij van plan zijn haar geheel uit te roeien". Hier en daar vielen in hoeken vuistgevechten voor.

Reeds gedurende langen tijd, toen de z.g. proletarische beweging, om politieke macht te verkrijgen, beheerscht werd door Japansche bosjewieken, beweerden wij met kracht, dat zij beslist de algeheele ontwikkeling van de prol. beweging zou doen afdwalen en energiek bestreden wij deze valsche taktiek. Wij propageeren levendig, dat hun misleiders geheel vernietigd zouden moeten worden, dat de „proletarische dictutuur", die zij te vaak verheerlijkten, niets anders is dan een nieuwe macht in de plaats van de oude, zelfs indien de autoriteit zou beperkt worden tot de kleinste afmetingen, de dictatuur toch slechts de politieke revolutie zou nastreven, maar nooit de sociale, waarnaar wij verlangen.

De Japansche anarchisten gingen onophoudelijk door het bedrog van de politiek te ontmaskeren en vielen het communisme aan. Zij voelden steeds meer de noodzakelijkheid van een organisatie, opdat zij nauwer konden samenwerken, waardoor de beweging zich beter zou kunnen ontwikkelen. Vanzelf ontstond hieruit de nationale liga

van anarchisten, d. i. „Vereeniging van Zwarte Jongeren" (Kokushoku Seinen Renmei). De verklaring bij de stichting van de L. N. J. (Ligo de Nigraj Junuloj) eindigt met deze woorden:

„Een nieuwe sociale orde van vrijheid en recht kan slechts dan „werkelijkheid worden, wanneer alle onderdrukking en alle over- „heersching opgeheven is. Om vrijheid en recht te grondvesten „zijn wij overtuigd, dat er slechts één middel overblijft. De werke- „lijke vrijheidslievende beweging ontwikkelt zich slechts door de „directe economische actie der individuen, want slechts door de „actie van de arbeiders zelf wordt de algeheele bevrijding bereikt".

Na de oprichting van de L.N.J. ontwikkelde zich de Japansche anarch. beweging meer en meer. In Mei 1926 ontstond de „Libera Federacio de Sindikatoj en Japanio" (Vrije Federatie van Vakvereenigingen in Japan) met de geest van het vrije federalisme, d. i. anarch. communisme. In Maart 1927 werd opgericht „Federacio de Kampara Movado" (Federatie van Landarbeiders). Deze organisaties werkten ten nauwste samen met de L.N.J.

Nauwelijks was de L.N.J. opgericht of de eerste propagandistische discussie-vergadering had plaats in *Shiba, Tokio,* den 31en Januari 1926. Evenals zeer vaak in Japan geschiedt, was de vergaderzaal omringd door honderden politie-agenten, en bijna alle sprekers werd het voortzetten van hun redevoeringen en begroetingen belet! Kort na afloop liepen eenige tientallen kameraden door de schitterende, rijke straat Ginza. Luid klonk het „Lied van de Revoluta". Overal wapperden onze zwarte vlaggen. De ruiten van meer dan 20 winkels werden vernield, wat de arrestatie van meer dan 40 kameraden ten gevolge had.

De zwarte vlag is het teeken van de strijdende jeugd. Het beteekent de ontkenning van alles, het beteekent „Vrijheid of Dood". Daar waar de zwarte standaard is, bevindt zich de rebel tegenover iedere autoriteit. De L.N.J. samen met de Fed. van Land Arbeiders bestrijdt niet slechts het kapitalisme en alle ons aanvallende overheden, maar valt ook alle autoritaire, sociale ideeën aan. Voornamelijk het communisme. Overal en altijd vinden onze discussie-vergaderingen plaats. Uitgegeven worden de officieële organisatie-kranten, „Nigra Junulo" (Zwarte Jeugd) en „Farmisto" in spijt van hevige onderdrukking en buitengewoon slechte financiën.

Wat betreft de intern. solidariteit voerden wij felle actie voor de bevrijding van onzen ouden kameraad *Malatesta,* en *Sacco* en *Vanzetti,* protesteerden tegen het zenden van een Japansch leger naar China, enz.

Ook in Japan ontbreken de Sacco-Vanzetti gevallen niet. De vreeselijke slachting van de Koreanen gedurende de aardbeving in 1923 scheen te eindigen in de „Boku-retu" zaak. In de verwarring na de aardbeving werd de Koreaan *Boku-Retu* en *Fumi Kaneko,* gelijk met eenige andere kameraden, gearresteerd onder het voorwendsel van opruïing, hoewel geen enkel bewijs werd aangevoerd.

De politie verklaarde, dat zij een complot hadden gesmeed om de Regent te dooden. Zij werden ter dood veroordeeld, welke straf veranderd werd in levenslange gevangenisstraf. *F. Kaneko* pleegde in Juli 1926 zelfmoord in de gevangenis.

In Korea zijn in 1925 kameraden in de gevangenis geworpen onder verdenking van het organiseeren van een geheime vereeniging, Verbond van de Zwarte Vaan!

In Juli 1926 werden in Zuid-Korea meer dan 10 kameraden in de gevangenis geworpen, omdat „zij op gruwelijke wijze een oude beambte hadden vermoord" voor welk feit ook 3 Japansche kameraden tot 3 jaar werden veroordeeld.

Op Formosa zijn verscheidene kameraden vervolgd, omdat zij daar het Zwarte Jongeren Verbond organiseerden. In Hokkaido, het noordelijk deel van Japan, werden kameraden aangeklaagd wegens majesteitschennis.

Daar de vakvereenigingen in de steden van nature meer gericht zijn op het voordeel van enkele deelen der arbeidersklasse, (d.i. van de arbeiders in de steden) dan van de geheele arbeidersklasse, is hun strijd geheel aan het verwateren. De arbeiders gaan gelooven in de almacht van de vakvereenigingen en vervallen zoodoende tot een „vakvereenigings-imperialisme". Ook de Vrije Federatie van Vakorganisaties in Japan, met haar steeds groeiend aantal leden, welke ook deze neiging hebben, ontkomt daaraan niet. Een deel van de leden van de Vrije Federatie en van het Verbond van Zwarte Jongeren aanvaardt nog het syndicalisme als het beste en juiste middel voor de verwerkelijking van de Anarchie. Zij gelooven, dat het meest noodzakelijke, een zoo groot mogelijk aantal leden, is, zij hechten teveel waarde aan den z.g. „dagelijkschen strijd". Eenigen van hen leidden zelfs de bolsjewistische theorie en taktiek in, zoodat zij tenslotte geheel verward raakten in het reformisme en opportunisme.

De Japansche, anarchistische beweging verkeert dan ook de laatste jaren in een moeilijke en zware crisis. Met andere woorden, indien het syndicalisme zich niet in anarchistische zin oriënteert (als anarcho-communisme en in geenendeele anarcho-syndicalisme) wordt het tijd dat er over een beweging met een helder uitgesproken doel wordt gesproken.

In den zomer van 1927 zonden de Japansche vakvereenigingen afgevaardigden naar het Algemeene Congres der Pacific-oceanische Vakorganisaties in Hankau, China. Aan de hand van het Congres verslag kregen wij de overtuiging, dat het congres was bijeengeroepen door de 3e Internationale om de landen in het verre Oosten rood te maken. Ondanks dat, beweerden enkele naar het reformisme overhellende kameraden, dat de algemeene beginselen en de economische leuzen door de Japansche vakorganisaties konden worden geaccepteerd, omdat er in die beginselen en leuzen niets stond, waar we het niet mee eens waren. Het congres nam een resolutie aan, waarin het heette, dat „het congres Sowjet-Rusland verde-

digde voor volledige wereldvrede". Voorts „dat de vakvereenigingen in alle landen hand in hand moesten optrekken met de bevrijde arbeidersklasse van Rusland", dat is met de communistische 3e internationale. Hierna verklaarden de leden van het Zwarte Jongeren Verbond, tezamen met vele andere kameraden, dat zij niets gemeen hadden met de Roode Vakvereenigings Internationale. Ook de Vrije Federatie van Vakvereenigingen verklaarde dit.

Toch waren er ook in het Zwarte Jongeren Verbond nog enkele kameraden, die het congres wenschten te steunen, ondanks de ontmaskering van de bedoeling. Deze kameraden handelden echter niet uit anarchistische overtuiging, maar uit marxistische ideologie, beïnvloed door de marxistische theorie van den klassenstrijd, de concentratie van kapitaal en het historisch materialisme. Zij accepteerden het Marxisme als het juiste anarchisme en veroordeelden ons beginsel als zijnde slechts een formule „een utopische wijsbegeerte". Geloovend in ons anarchistisch-communisme en de juistheid hiervan verdedigend, hebben wij de pseudo-anarchisten uit ons kamp gezet. Zij bleven daarna nog eenigen tijd lid van de Vrije Federatie van Vakvereenigingen, maar het congres van deze Federatie, in Maart 1928 gehouden, royeerde hen met algemeene stemmen.

De dorpen en het land worden uitgebuit. De boeren worden dus dubbel geëxploiteerd: door de steden en door de groot-grondbezitters. Men zal dit feit wel in alle landen vinden, maar het valt vooral in Japan op, dat de boeren, die meer dan de helft der bevolking uitmaken, in zeer ellendige omstandigheden verkeeren.

Het hedendaagsche wezen der steden eischt onvermijdelijk de onderdrukking van de boeren en de centralistische controle. Slechts dan kan men eerst spreken van de sociale revolutie, indien zij deze onwaardige verhouding tusschen stad en land vernietigd heeft.

Het verval van de middeleeuwsche vrije steden en de mislukking van de Russische revolutie werden slechts hierdoor veroorzaakt, dat men de landbouw-bevolking uitschakelde als belangrijke factor. De sociale revolutie moet dus ten doel hebben de schepping van het vrije communisme, omvattende zoowel de boeren- als de industriearbeiders, zonder een enkele tegenstelling tusschen het land en de steden.

Aan ons anarchisten de taak de arbeiders in de steden te doordringen van de waarde der landarbeiders en deel te nemen aan een opbouwende beweging, die ten doel heeft het organiseeren van een gedecentraliseerde vrije arbeiders-federatie.

HET ZWARTE JONGEREN VERBOND.
FEDERATIE VAN LANDARBEIDERS.

Deze beide organisaties vragen aan alle kameraden over de heele wereld nu en dan berichten te zenden over de arbeidersbeweging in 't algemeen en over de landarbeiders-beweging in het bijzonder. Adres is: K-do. *Eizo Koiko, No. 125,* Zooshigaya-machi, *Koishikawa, Tokio,* Japan. Schrijven in Esperanto.

Uitgave van het Secretariaat der A. J. I.
Shackletonstraat 16 - Amsterdam (West)
Prijs per ex. 25 cents, fr. p. p. 28 cents.
Bij aantallen belangrijke reductie. Te be-
— stellen bij het Secretariaat —

DRUKKERIJ LACROIX, AMSTERDAM
BLOEMGRACHT 166 — TELEF. 46329